

OMGEVINGSVERGUNNING

Kalfsheuvel 9 - Neerloon

Ruimtelijke onderbouwing

Ruimtelijke onderbouwing **Kalfsheuvel 9, Neerloon**

INHOUDSOPGAVE

Ruimtelijke onderbouwing

Hoofdstuk 1	Inleiding	7
1.1	Aanleiding	7
1.2	Begrenzing plangebied	7
1.3	Vigerend bestemmingsplan	8
Hoofdstuk 2	Bestaande situatie en programma	13
2.1	Ontstaansgeschiedenis	13
2.2	Bestaande situatie	14
2.3	Beoogde situatie	15
2.4	Stedenbouwkundige karakteristiek	16
2.5	Functionele karakteristiek	16
2.6	Groen en water	17
Hoofdstuk 3	Beleidskader	18
3.1	Wettelijk kader	18
3.2	Rijksbeleid	19
3.3	Provinciaal beleid	22
3.4	Gemeentelijk beleid	34
Hoofdstuk 4	Verantwoording	37
4.1	Milieu- en omgevingsaspecten	37
4.2	Waarden	52
4.2.1	Archeologie en cultuurhistorie	52
4.2.2	Natuur	54
4.2.3	Kwaliteitsverbetering van het landschap	54
4.3.1	Defensie	59
4.3.2	Milieueffectrapportage (M.e.r.)	59
Hoofdstuk 5	Haalbaarheid	61
5.1	Economische uitvoerbaarheid	61
5.2	Inspraak	61
5.3	Vooroverleg	61

BIJLAGEN

Bijlage 1	Situatietekening
Bijlage 2	Landschappelijke inpassing
Bijlage 3	V-stacks berekeningen
Bijlage 4	Memo cumulatieve geurbelasting
Bijlage 5	ISL3a berekening
Bijlage 6	Advies Veiligheidsregio
Bijlage 7	Omgevingsdialoog

Ruimtelijke onderbouwing

[Kalfsheuvel 9, Neerloon](#)

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Op de locatie Kalfsheuvel 9 te Neerloon wordt een varkenshouderij geëxploiteerd. Om te kunnen voldoen aan de strengere reductie eisen van de provincie Brabant, zoals vastgelegd in de Verordening Natuurbescherming Noord-Brabant, dient het bedrijf intern te worden gewijzigd. Daarbij speelt verder dat er langs zij het bedrijf gasleidingen lopen. Daarom is in goed overleg met Gasunie en gemeente tot een passende oplossing gekomen. Dit houdt in dat een bestaande stal wordt voorzien van een intern luchtkanaal en aangesloten op een emissiearm systeem. Deze stal is dan niet meer geschikt voor het houden van vleesvarkens, maar enkel nog voor biggen. Voor de vleesvarkens dient vervangende ruimte te komen opdat sprake blijft van een gesloten bedrijf wat uit oogpunt van dierenwelzijn beter is. Deze kan gerealiseerd worden door twee bestaande stallen aan de achterzijde te verlengen. Ook verblijven de diergroepen hiermee in aparte stallen wat beter is uit veterinaire oogpunt. Hier is echter geen bouwvlak aanwezig. Ook twee sleufsilos aan de achterzijde van het perceel zijn om deze reden nog niet vergund.

De gemeente Oss heeft een principeakkoord afgegeven voor het vergunnen van de stallen en de twee sleufsilos buiten het bouwvlak middels een zogenoemd 'projectafwijakingsbesluit' ex artikel 2.12, lid 1 onder a, sub 3 van de Wabo. Hierbij dient voorzien te worden in een goede ruimtelijke onderbouwing. Hierbij wordt tegelijk mede vergund het verblijf op de locatie van enkele jongeren in het kader van een re-integratietraject. Dit vindt al 23 jaar plaats, maar is niet eerder conform vergund.

1.2 Begrenzing plangebied

Het plangebied bestaat uit de gronden zoals weergegeven in navolgende figuur en de situatieschets in de bijlagen. Het plangebied omvat het perceel aan de Kalfsheuvel 9 te Neerloon kadastraal bekend als gemeente Ravenstein, sectie E, perceelnummers 589 en 590.

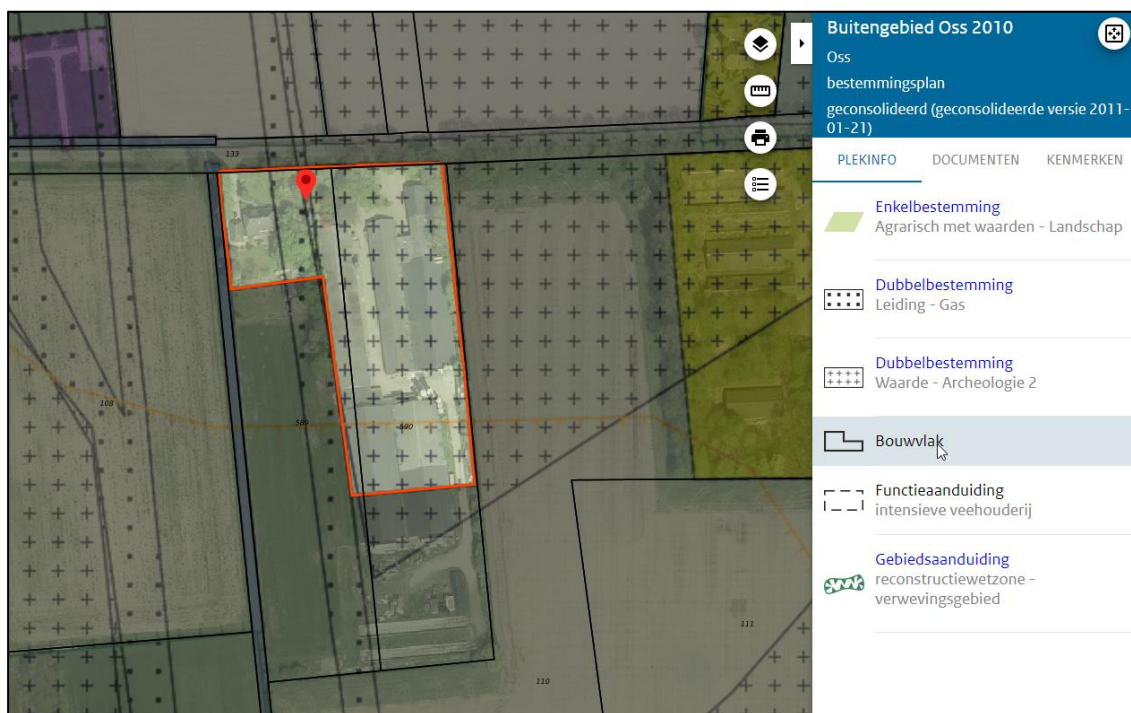

Ligging plangebied (rood omlijnd)

1.3 Vigerend bestemmingsplan

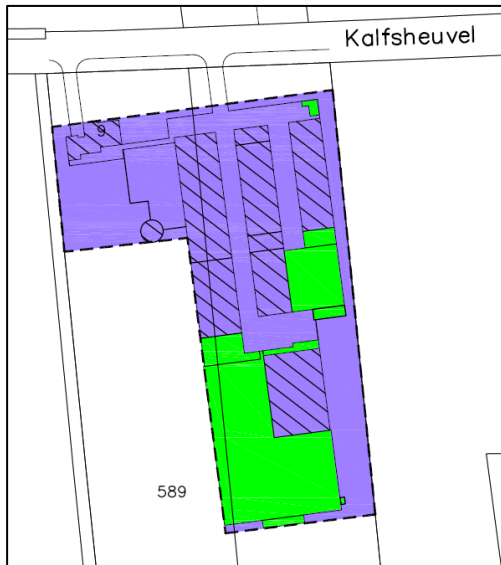
Voor de locatie aan de Kalfsheuvel 9 te Neerloon vigeert het bestemmingsplan “Buitengebied Oss – 2010”, geconsolideerde versie 2011-01-21. Verder heeft eind 2017 het ontwerpbestemmingsplan “Buitengebied Oss 2019” ter inzage gelegen, maar bij de vaststelling van dit bestemmingsplan is onderhavige locatie hier buiten gelaten vanwege onderhavige procedure.

De locatie heeft in voornoemd bestemmingsplan uit 2010 de enkelbestemming ‘Agrarisch met waarden - Landschap’ met deels de dubbelbestemming ‘Leiding – Gas’ en ‘Waarde – Archeologie 2’. Verder is de locatie gelegen in de gebiedsaanduidingen ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’ en deels ‘geluidzone – industrie’. De locatie heeft verder de aanduiding van een bouwvlak met de functieaanduiding ‘intensieve veehouderij’. De regels van het bestemmingsplan zijn deels gewijzigd met de vaststelling van het bestemmingsplan “Partiële herziening 1 Buitengebied Oss - 2010”. Dit heeft voor onderhavige locatie geen invloed.

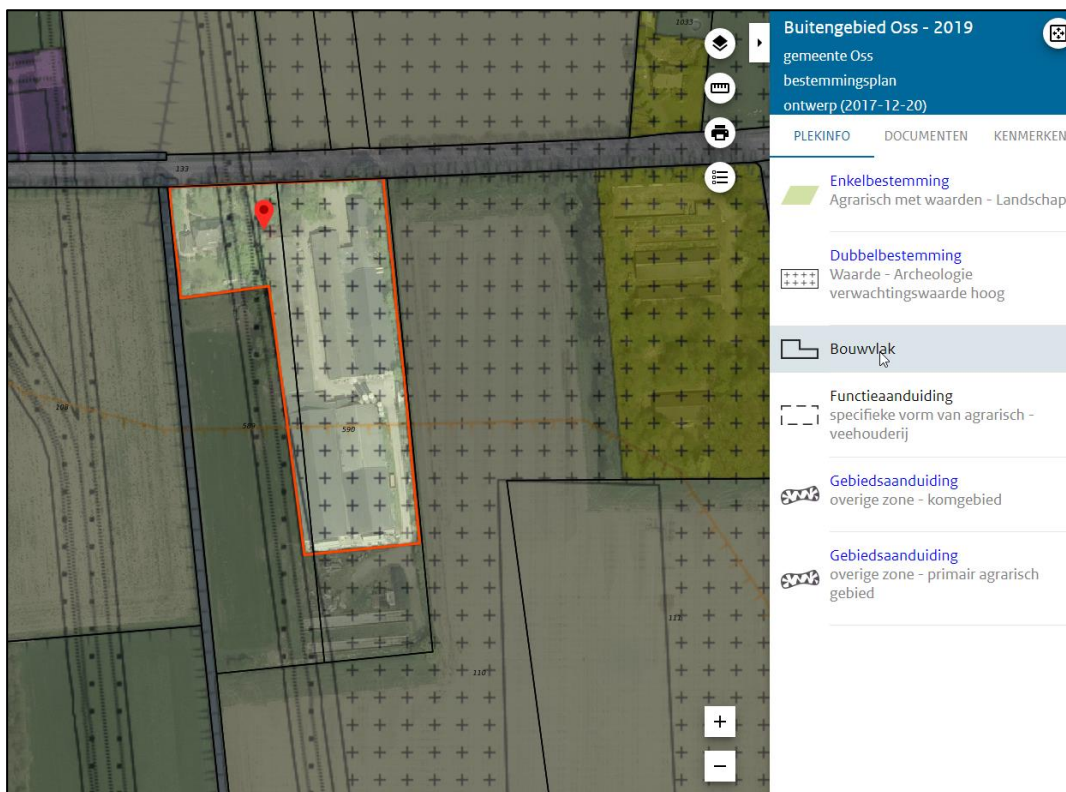
Uitsnede verbeelding bestemmingsplan Buitengebied Oss 2010

In 2009 is verder bouw- en milieuvergunning (15 december 2009) verleend voor de uitbreiding als weergegeven in navolgende figuur met groen. Hiervoor is destijds een duurzaamheidstoets overgelegd aan de gemeente. Die heeft destijds toegezegd dat het vergrote bouwvlak zou worden meegenomen in een toekomstig bestemmingsplan. Dit is alleen niet gebeurd in 2010 en ook niet in de latere herziening, om welke reden dit nog dient te geschieden.

Uitbreiding bebouwing 2009

In het ontwerpbestemmingsplan “Buitengebied Oss 2019”, zijn de bestemming en de regels voor onderhavige locatie gewijzigd, zie onderstaande figuur. Zo zijn alle bestaande stallen in het bouwvlak opgenomen en zijn de gebiedsaanduidingen ‘overige zone – komgebied’ en ‘overige zone – primair agrarisch gebied’ aan de locatie en omgeving toegekend. Ook is aan het gehele perceel de dubbelbestemming ‘Waarde – Archeologie verwachtingswaarde hoog’ toegekend. Bij de vaststelling van dit bestemmingsplan is onderhavige locatie echter uit dit plan gelaten in verband met onderhavige procedure.

Uitsnede verbeelding ontwerpbestemmingsplan Buitengebied Oss - 2019

Verder is in 2012 een gedoogbeschikking afgegeven voor de huisvesting van jongeren (ex-gedetineerden) die in wisselende samenstelling al 23 jaar op de locatie verblijven in het kader van re-integratie trajecten. Dit wordt in onderhavige plan mede positief bestemd, middels toetsing aan de in het bestemmingsplan Buitengebied Oss -2020 opgenomen afwijkingsbevoegdheid voor het gebruik van bijgebouwen of bedrijfsgebouwen voor bewoning.

Indien wordt aangetoond dat een dialoog is gevoerd met de direct aanwonenden kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in artikel 3.1 voor de activiteiten als genoemd in onderstaande tabel onder de voorwaarde dat de ruimtelijke en/of stedenbouwkundige inpasbaarheid en de milieuhygiënische aanvaardbaarheid zijn aangetoond en mits geen onevenredige aantasting plaatsvindt van:

- a. de ruimtelijke kwaliteit, waaronder begrepen de landschappelijke waarden;*
- b. de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden;*
- c. het straat- en/of bebouwingsbeeld;*
- d. de verkeersveiligheid;*
- e. de woonsituatie;*

en met inachtneming van de per afzonderlijke activiteit omschreven voorwaarden in onderstaande tabel. Voor het gebruik van bijgebouwen of bedrijfsgebouwen voor bewoning luiden deze:

- het gebruik dient noodzakelijk te zijn vanuit een maatschappelijk belang, bijvoorbeeld reclassering*
- op het perceel dient al een bedrijfswoning aanwezig te zijn*
- de omgevingsvergunning wordt niet meer dan één keer tegelijkertijd per woning verleend*
- er mag geen onevenredige aantasting plaatsvinden van belangen van belanghebbenden*
- de voor bewoning te gebruiken ruimte wordt ingepast binnen de bouwmogelijkheden voor bijgebouwen of bedrijfsgebouwen en is in ieder geval niet groter dan 40 m²*
- het bijgebouw of het bedrijfsgebouw is gelegen op een afstand van niet meer dan 40 m van de woning*

Aangaande de voorwaarden kan het volgende worden gesteld.

Er is een dialoog gevoerd met de direct aanwonenden, zie bijlagen.

Ad a.

De huisvesting vindt plaats in een bestaand gebouw aan de voorzijde van de varkensstallen, welke mede wordt benut als kantoor, loods en garage. Voor het totale bedrijf is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld, welke is opgenomen in de bijlagen. Er zijn dus geen landschappelijke waarden in het geding.

Ad b.

De huisvesting is een gevoelige functie om welke reden gekeken dient te worden naar omliggende agrarisch bedrijven. Het dichtstbijzijnde agrarisch bedrijf is gelegen aan de Vlierbosstraat 12 op een afstand van 140 meter gemeten tussen de bouwvlakken. Dit betreft een melkveehouderij.

De huisvesting vindt plaats bij een varkenshouderij. Daarmee dient voor het aspect geur enkel voldaan te worden aan een afstand van 50 meter ten aanzien van omliggende veehouderijen kijkend naar de Wet geurhinder en veehouderij.

Artikel 3 lid 2 Wet geurhinder en veehouderij;

In afwijking van het eerste lid bedraagt de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij:

- a. ten minste 100 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en*
- b. ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.*

Aan een afstand van 50 meter voor het aspect geur wordt voldaan. Voor de andere aspecten geluid en stof geldt bij rundvee een richtafstand van 30 respectievelijk 30 meter. Ook aan deze afstanden wordt ruim voldaan. Daarbij is voor genoemde aspecten de eigen inrichting bepalender dan omliggende veehouderijen.

Aangezien het bedrijf voldoet aan de richtafstanden zijn er geen belemmeringen voor de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden.

Ad c

Als gezegd vindt de huisvesting plaats in een bestaand bedrijfsgebouw. Daarmee vindt er geen wijziging plaats in het straat- en/of bebouwingsbeeld. Ook wordt voorzien in een landschappelijke inpassing.

Ad d.

De verkeersveiligheid is met onderhavige ontwikkeling niet in het geding daar deze niet gepaard gaat met een verandering in de ontsluiting van het perceel.

Ad e.

De woonsituatie verandert niet en is bestaand. Ook heeft deze ontwikkeling geen nadelige invloed op omliggende woningen daar deze op een ruim voldoende afstand gelegen zijn. De dichtstbijzijnde burgerwoningen aan de Vlierbosstraat 16 en Kalfsheuvel 2 zijn gelegen op een afstand van circa 140 meter.

Aangaande de aanvullende specifieke voorwaarden het volgende:

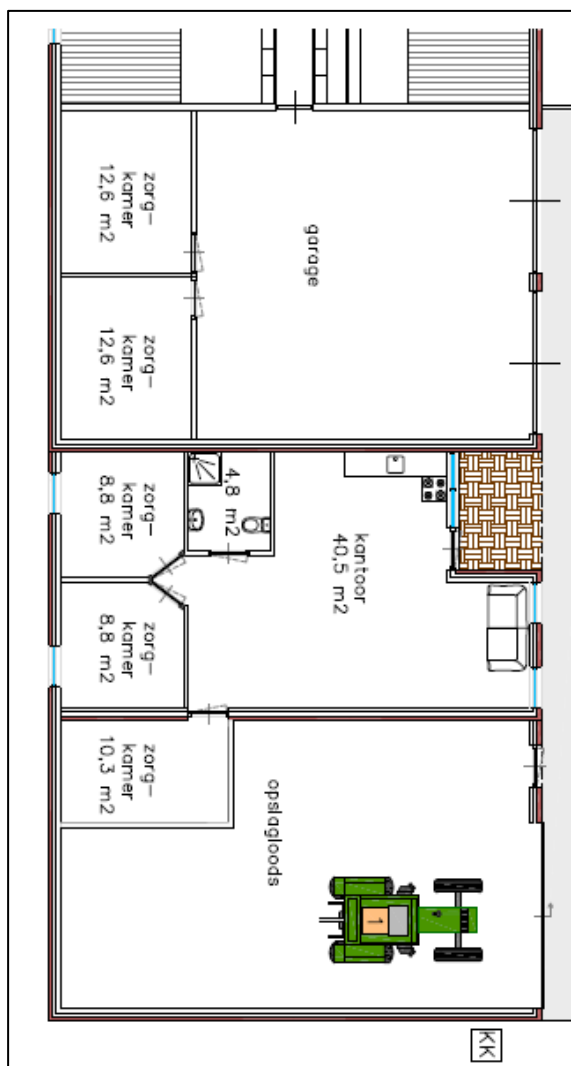
Het gaat om bewoning door 2-3 jongeren (ex-gedetineerden) die in wisselende samenstelling op de locatie verblijven in het kader van re-integratie trajecten, oftewel reclassering. De jongeren werken mee bij alle voorkomende werkzaamheden op het bedrijf.

Op het perceel is een bedrijfswoning aanwezig, welke bewoner (bedrijfsvoerder) mede toezicht houdt op de jongeren.

De omgevingsvergunning wordt nu aangevraagd en één keer verleend.

De belangen van belanghebbenden zijn niet in het geding. Als hiervoor betoogd wordt aan alle richtafstanden voldaan. Ook is het nu te vergunnen gebruik al 23 jaar de praktijk in welke periode nooit klachten of bezwaren van omwonenden naar voren zijn gekomen.

De bewoning vindt plaats in een bestaand bedrijfsgebouw. Aangaande het genoemde maximaal toegestane oppervlak van 40 m² kan gesteld worden dat hier aan voldaan wordt. Er zijn 5 zorgkamers om de 2-3 jongeren die er verblijven zo nodig ook apart van elkaar te kunnen huisvesten. Dit is in sommige gevallen noodzakelijk, maar wil dus niet zeggen dat er ook 5 jongeren tegelijk verblijven of dat alle kamers tegelijk in gebruik zijn. Er zijn nooit meer dan 3 kamers tegelijk in gebruik en samen met de wc/douche, is dat samen altijd minder dan 40 m². De specifieke afmetingen van de 5 zorgkamers staan in onderstaande afbeelding, hetgeen een uitsnede van de milieutekening is. De ruimte ervoor is kantoor en wordt enkel mede gebruikt voor overleg/gesprekken met reclassering. Totaal wordt hiermee maximaal 36,5 (12,6 + 8,8 + 10,3 + 4,8) m² specifiek benut voor de bewoning.

Uitsnede milieutekening met verblijven jongeren

Het bedrijfsgebouw met de bewoning staat op circa 60 meter van de bedrijfswoning. Het betreft echter een al 23 jaar bestaande situatie en ook zijn er geen bij- of bedrijfsgebouwen binnen een afstand van 40 meter geschikt voor bewoning.

Hoofdstuk 2 Bestaande situatie en programma

2.1 Ontstaansgeschiedenis

Het landschap in de gemeente Oss is het resultaat van een voortdurende wisselwerking tussen natuurlijke factoren (zoals de bodem en vegetatie) en menselijke ingrepen. De ondergrond is in eerste instantie bepalend voor de opbouw van het landschap. In de loop der tijd is de mens steeds meer zijn stempel op het landschap gaan drukken. Landschap en cultuurhistorie zijn daarom onlosmakelijk met elkaar verbonden.

De ondergrond in de gemeente Oss bestaat in het noorden uit een karakteristiek rivierengebied. In het zuiden bestaat de gemeente uit dekzandgebied. Het dekzandgebied is in de laatste ijstijd ontstaan. Tijdens deze periode werd zand door de wind over grote delen van Noord-Brabant verspreid. Na de laatste ijstijd zette de rivier Maas in het 'rivierengebied' tijdens overstromingen zand en klei af. De grote zwaardere zanddeeltjes werden dicht bij de oever afgezet. De kleine lichte kleideeltjes werden tijdens de overstroming op grotere afstand van de rivierbedding gedeponeerd. Zo ontstonden de oeverwallen en de komgronden.

De Maas bepaalt voor een belangrijk deel de identiteit van het Osse landschap. De Maas bepaalt de ordening en de structuur van het gebied. Hierdoor draagt de rivier in belangrijke mate bij aan het ruimtelijk beeld van het gebied. Kenmerkend hierbij is de zonering van de verschillende landschapstypen parallel aan de rivier. Van noord naar zuid: de rivier met uiterwaarden, de oeverwal en de komgronden. De hoger gelegen oeverwallen en het overgangsgebied tussen het komgebied en het dekzandgebied waren van oudsher populaire vestigingsplaatsen.

De mensen hebben in de loop van de tijd aanpassingen gedaan in hun natuurlijke omgeving. Deze aanpassingen zijn vaak nog terug te vinden. Historische geografie beschrijft de ruimtelijke neerslag van deze aanpassingen. Voorbeelden van deze aanpassingen zijn oude akkercomplexen (bolle akkers met esdekken), heidevelden, landgoederen, dijken en kaden en de patronen van wegen en waterlopen. In de gemeente Oss bevinden zich verschillende gebieden en lijnen die de historische groei goed illustreren. De Beerse Overlaet is belangrijk voor de geschiedenis van de gemeente Oss. De Beerse Overlaet was een systeem waarbij bij topafvoer van de Maas een deel van het water in de buurt van Cuijk, bij Beers, de binnendijkse gebieden kon instromen en bij Gewande weer kon uitstromen.

Onderhavige locatie is gelegen op korte afstand van Neerloon op een noord-zuid gericht perceel. Het perceel is gelegen op de zuidrand van de oeverwal. De oeverwal is een hoger gelegen rug in het landschap en ligt binnendijs op enige afstand van de rivier de Maas. De oeverwal heeft een kleinschalig en halfopen tot besloten karakter. Het gebied is door bewoners intensief in cultuur gebracht. De oude perceelindeling van vóór 1850, is deels nog herkenbaar in het landschap aanwezig. Het verkavelingspatroon is blokvormig en overwegend onregelmatig. Het intensieve en hoog dynamisch grondgebruik bestaat uit een afwisseling van grasland, bouwland, een enkele boomgaard en bebouwing in linten (met een voor- en achterstraat).

De Kalfsheuvel is als straat aangelegd eind jaren-'60 met de komst van de snelweg A50 door het gebied. Bebouwing op onderhavige planlocatie is voor het eerst zichtbaar op de topografische kaart van 1998. De hoeveelheid bebouwing is door de jaren heen geleidelijk gegroeid tot de huidige omvang. Het is sinds de oprichting een varkenshouderij. Daarnaast is er een akkerbouwtak dat 55 hectare landbouwgrond in gebruik heeft. Verder verblijven al 23 jaar 2-3 jongeren (ex-gedetineerden) in wisselende samenstelling op de locatie. Dit in het kader van re-integratie traject, waarbij zij meewerken bij alle voorkomende werkzaamheden op het bedrijf. De regelmaat van een agrarisch bedrijf helpt de jongen te leren plannen, werken en zorgt er voor dat ze weer op eigen benen kunnen staan. In die optiek kunnen zij gezien worden als tijdelijke arbeidskrachten.

Topografische kaart 1998 (locatie rood omcirkeld)

2.2 Bestaande situatie

De bebouwing op de planlocatie bestaat op de eerste plaats uit de bedrijfswoning voor op het erf. Ten oosten staan de bedrijfsgebouwen betreffende de varkensstallen gerealiseerd in verschillende jaren. Aan de voorzijde van de meest oostelijke stal verblijven de jongeren. Hier is ook het kantoor geplaatst. Aan de achterzijde van het perceel bevinden zich de twee sleufsilos. Deze alsmede de voersilo's zijn te bereiken via de inrit die loopt tussen de stallen door.

Luchtfoto planlocatie

2.3 Beoogde situatie

Om te kunnen voldoen aan de strengere reductie eisen van de provincie Brabant, zoals vastgelegd in de Verordening Natuurbescherming Noord-Brabant, dient het bedrijf intern te worden gewijzigd. Een eenvoudige oplossing is om naast de bestaande stallen een nieuw luchtkanaal te realiseren en daarop een luchtwasser aan te sluiten. Om luchtkanalen te realiseren moet de stal worden verhoogd en verbreed. Ten westen van de bestaande stal 3, zie onderstaande figuur, lopen echter een aantal gasleidingen die ten allen tijde voor calamiteiten toegankelijk moet zijn. Het plaatsen van het kanaal aan deze zijde van stal 3 is dus niet mogelijk.

Voortvloeiend daaruit is dus de ruimte nodig tussen de bestaande stallen voor het luchtkanaal. Hiermee komt de toegankelijkheid van het bedrijf echter in het geding, want daar loopt ook de toegangsweg naar het bedrijf. In het overleg met de Gasunie, eigenaar van de leidingen, is het wel mogelijk gebleken om de toegangsweg te verplaatsen naar de ruimte tussen het woonhuis en de bestaande stallen, en dus over de gasleidingen. Hieraan zijn echter voorwaarden gekoppeld van de Gasunie vanwege enerzijds de toegankelijkheid bij calamiteiten en anderzijds de draagkracht van de leidingen. De Gasunie schrijft voor dat voor deze weg steltonplaten gebruikt dienen te worden en tevens dat deze op een speciale manier aangelegd moeten worden, zodat de leidingen het vrachtverkeer kunnen dragen. Hiermee gaat echter ook veel kostbaar bouwvlak verloren en ook wordt het door de lengte en eisen een te kostbare toegangsweg. Een beter optie is het daarom de bestaande stal te voorzien van een intern luchtkanaal. De stal is dan niet meer geschikt voor het houden van vleesvarkens, maar enkel nog voor biggen. Voor de vleesvarkens dient vervangende ruimte te komen opdat sprake blijft van een gesloten bedrijf wat uit oogpunt van dierenwelzijn beter is. Deze kan gerealiseerd worden door twee bestaande stallen aan de achterzijde te verlengen.

In de bestaande stal 3 zijn in de huidige situatie 1.384 gespeende biggen en 648 vleesvarkens vergund en aanwezig. In de toekomstige situatie worden hier enkel nog 2.230 gespeende biggen gehuisvest. Voor de vleesvarkens wordt dus nieuwbouw gepleegd. In deze nieuwe stal kunnen straks 1.296 vleesvarkens gehouden worden. Ook verblijven de diergroepen hiermee in aparte stallen wat beter is uit veterinair oogpunt.

Fysiek gezien wijzigt er ten opzichte van de huidige situatie weinig. De nieuw te realiseren stal komt aan de achterzijde van de bestaande bebouwing alwaar reeds ook de twee sleufsilo's aanwezig zijn. Een sleufsilo wordt gebruikt voor CCM en de andere voor de opslag van droge mest. De eigen varkensmest wordt op de locatie gescheiden in dunne en dikke fractie. Een vorm van mestbewerking die is toegestaan. De dunne fractie gaat terug in de put en de dikke fractie wordt (tijdelijk) opgeslagen in de sleufsilo onder zeil. Om het keren van voertuigen mogelijk te houden wordt deze sleufsilo voor dit doel verbreed, waarbij de voorzijde onbenut blijft. Het is gewenst dat deze sleufsilo's mede binnen het bouwvlak komen te liggen. Het gewenste bouwvlak is weergegeven op de situatieschets in de bijlage. Deze wordt exact 1,5 hectare. Hiermee is sprake van een optimale benutting van het bestaande bouwperceel, waarmee het bedrijf voldoet aan de eisen van de provincie en klaar is voor de toekomst.

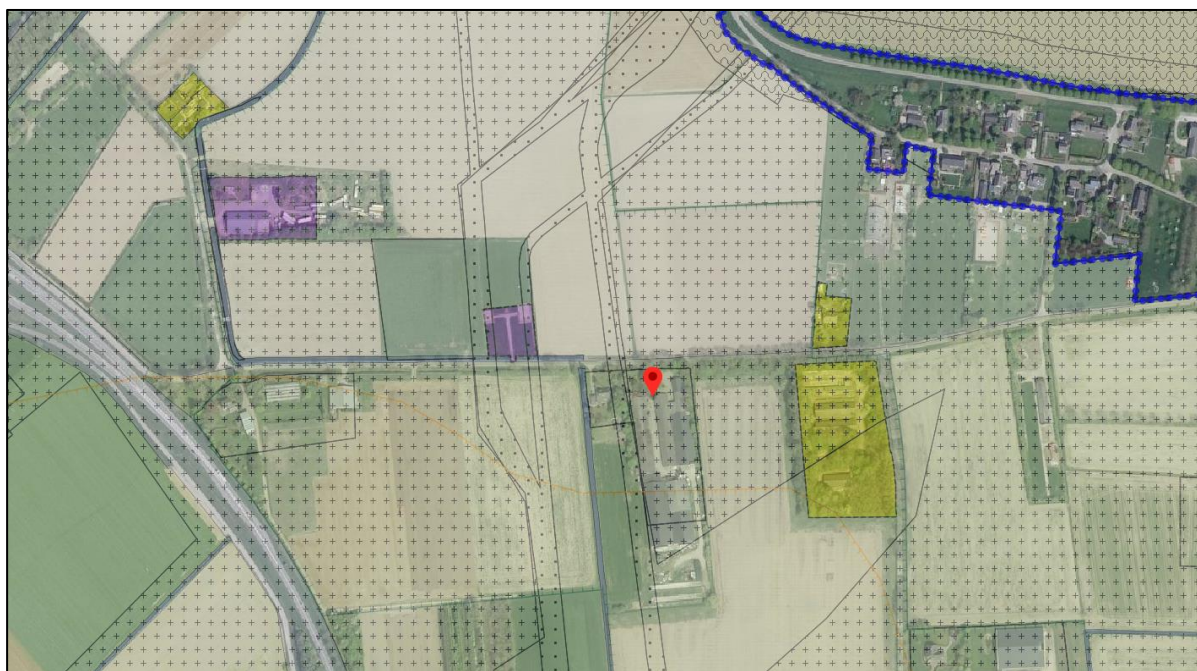
2.4 Stedenbouwkundige karakteristiek

De locatie bevindt zich in het agrarisch gebied direct ten westen van de kern Neerloon. De locatie ligt te midden van agrarische bedrijven, burgerwoningen en bedrijfsbestemmingen, die onderling op enige afstand van elkaar gelegen zijn. De agrarische locaties hebben overwegend een gelijke omvang aan bebouwing als de planlocatie. Er is rondom verder overwegend sprake van open gebied.

Er komt enige bebouwing bij aan de achterzijde. Doordat hier geen direct zicht op is en er al veel bebouwing op en rondom de locatie aanwezig is, zal de stedenbouwkundige karakteristiek van de omgeving niet wijzigen.

2.5 Functionele karakteristiek

Onderhavige locatie is gelegen in agrarisch buitengebied met agrarische bedrijven, burgerwoningen en bedrijfsbestemmingen in de directe omgeving. De inrichting is op ongeveer 284 meter van de kern Neerloon gelegen. Het dichtstbij ligt het bestemmingsvlak Wonen van Vlierbosstraat 16 op een afstand van 120 meter tot de betreffende woning. Dit betreft een voormalige vleesveehouderij. Op een afstand van 50 meter is aan de Kalfsheuvel een bedrijfsbestemming gelegen met de aanduiding (nv) waarbij maximaal 6 m² bebouwing is toegestaan. Daar de bedrijfsfunctie niet wijzigt op de planlocatie, zal de functionele karakteristiek van de omgeving niet wijzigen.

Uittreksel verbeelding vigerende bestemmingsplannen (planlocatie blauw aangevinkt)

2.6 Groen en water

In onderhavig plan gaat het om een uitbreiding van een agrarisch bedrijf waarbij er sprake is van een toename aan bebouwing en erfverharding. Er zijn dan ook waterhuishoudkundige gevolgen. Er zal gezorgd worden voor een passende afvoer van het hemelwater. Hier wordt nader op ingegaan in de waterparagraaf.

Op de plaats waar de uitbreiding is voorzien, is feitelijk geen sprake meer van groen. Dit deel van het perceel wordt al benut voor opslag, ondermeer in de mede te vergunnen twee sleufsilo's. Ter compensatie van de te realiseren uitbreiding zal wel gezorgd worden voor een landschappelijke inpassing van de locatie. Met betrekking tot het groen vinden er dus wijzigingen ten positieve plaats.

Hoofdstuk 3 Beleidskader

3.1 Wettelijk kader

3.1.1 *Wet ruimtelijke ordening*

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening in werking getreden. De hoofdlijnen van de nieuwe wet zijn samengevat:

- Decentraal wat kan en centraal wat moet: rijk en provincie moeten en mogen niet meer regelen dan wat de taak van deze overheden direct met zich brengt;
- Rijk, provincie en gemeente hebben gelijke instrumenten en kunnen die inzetten voor de eigen taken op het gebied van de ruimtelijke ordening: structuurvisie, bestemmingsplan en projectafwijkingsbesluit;
- Rijk en provincie kunnen zaken voor gemeente dwingend voorschrijven via een verordening en via een aanwijzing;
- Er is een strikte scheiding tussen beleid en bestemmingsplan; beleidsdocumenten hebben geen directe juridische werking meer;
- De goedkeuring van de provincie op bestemmingsplannen is vervallen;
- De gemeente moet meer werk maken van de herziening van bestemmingsplannen:
 - o Er komt een sanctie op verouderde bestemmingsplannen: geen legesheffing meer mogelijk;
 - o Voor de realisering van projecten kan een projectafwijkingsbesluit genomen worden;
- Voor gebieden waar geen ruimtelijke ontwikkelingen spelen kan de gemeente kiezen om een beheersverordening te maken in plaats van een bestemmingsplan;
- Er is een drempel voor planschade van 2%;
- De mogelijkheid van kostenverhaal bij grondexploitatie is verbeterd;
- Bestemmingsplannen moeten analoog en digitaal worden gemaakt.

3.1.2 *Grondexploitatiewet*

Tegelijk met de Wet ruimtelijke Ordening is de nieuwe Grondexploitatiewet (Grex-wet) in werking getreden. De grondexploitatiewet is als paragraaf 6.4 in de nieuwe Wet ruimtelijke ordening opgenomen. De Grex-wet is noodzakelijk omdat eerdere wettelijke instrumenten voor kostenverhaal, te weten de exploitatieverordening en de baatbelasting, niet toereikend bleken. Doelstelling van de nieuwe wet is een goede regeling voor kostenverhaal, binnenplanse verevening en enkele locatie-eisen bij particuliere grondexploitatie.

Onder de Grex-wet is kostenverhaal mogelijk via het privaatrechtelijke spoor (door middel van een vrijwillige samenwerkingsovereenkomst) en door middel van het publiekrechtelijke spoor.

Eén van de belangrijkste vernieuwingen die de wet brengt, is het verplichtende karakter van kostenverhaal. Privaatrechtelijke afspraken hebben de voorkeur. Maar als een gemeente er niet in geslaagd is met alle particuliere eigenaren in een gebied een overeenkomst te sluiten over grondexploitatie moet de gemeente publiekrechtelijk kosten verhalen bij partijen waarmee geen contract is gesloten.

Dit publiekrechtelijke verhaal gaat door middel van een exploitatieplan, waarvan de totstandkoming gelijk op moet lopen met een bestemmingsplan.

De verplichting tot een publiekrechtelijke regeling is gekoppeld aan twee voorwaarden:

1. In de eerste plaats is een ruimtelijk besluit op grond van de Wet ruimtelijke ordening nodig. Het publiekrechtelijk instrumentarium is alleen van toepassing bij de vaststelling van een bestemmingsplan, wijziging van een bestemmingsplan, of een projectafwijkingsbesluit.
2. De tweede voorwaarde is dat het ruimtelijk besluit voorziet in nieuwbouw of in belangrijke en omvangrijke verbouwplannen met functiewijzigingen. De bouwplannen waar het om gaat zijn in het Besluit ruimtelijke ordening aangewezen.

Dit bestemmingsplan voorziet in nieuwe bouw mogelijkheden. De Grondexploitatie-wetgeving is dan ook van toepassing. Dat betekent dat meerkosten voor de planologische procedure als gevolg van particuliere ontwikkelingen dienen te worden verhaald op de initiatiefnemer(s). De verhaal van deze kosten kan op twee manieren worden geregeld, namelijk via een anterieure overeenkomst of via een exploitatieplan. De gemeente Oss heeft nadrukkelijk de voorkeur om dit via een anterieure overeenkomst met de initiatiefnemer te regelen omdat het opstellen van een exploitatieplan aanzienlijke meerkosten voor gemeente én initiatiefnemer tot gevolg heeft.

De gemeente Oss heeft een anterieure overeenkomst met de initiatiefnemer gesloten.

3.1.3 Wet op de archeologische monumentenzorg

In de Wet op de archeologische monumentenzorg, aangenomen in 2006, is het doel van het in 1992 gesloten Verdrag van Valletta (Malta) verwerkt: bescherming van het archeologische erfgoed als bron van het Europese gemeenschappelijke geheugen en als middel voor geschiedkundige en wetenschappelijke studie. Om dat doel te bereiken moet de wetgever het archeologisch erfgoed betrekken bij de ruimtelijke ordening. Met de wet wordt het Verdrag van Valletta in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De kern van de wet is dat gemeenten verantwoordelijk worden voor de archeologische monumentenzorg binnen de gemeentegrenzen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient de gemeente rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden.

3.1.4 Flora- en faunawet

Met het inwerking treden van de Flora- en faunawet is het soortenbeleid uit de Vogelrichtlijn van 1979 en de Habitatrichtlijn van 1992 van de Europese Unie in de nationale wetgeving verwerkt.

Achter de Flora- en faunawet staat het idee van de zorgplicht voor in het wild levende dieren en planten (zowel beschermde als onbeschermde) en hun leefomgeving. Die zorgplicht houdt in ieder geval in dat iedereen die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat zijn handelen nadelige gevolgen heeft voor flora of fauna, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten. Diegene moet alle maatregelen nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden verwacht om die nadelige gevolgen te voorkomen, zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken (artikel 2). Volgens de Flora- en faunawet is het verboden om beschermde planten te verwijderen of te beschadigen (artikel 8), beschermde dieren te doden, te verwonden, te vangen (artikel 9) of opzettelijk te verontrusten (artikel 10) en voortplantings- of vaste rusten verblijfplaatsen te beschadigen (artikel 1). Ook het rapen of beschadigen van eieren van beschermde dieren is verboden (artikel 12). Voor een goede instandhouding van een diersoort is echter ook behoud van foerageergebied en migratieroutes nodig.

Aan soorten van de Rode lijst dient ook aandacht te worden geschonken. Hierop staan Nederlandse soorten die bijzondere aandacht nodig hebben. Deze soorten worden bedreigd, zijn zeldzaam of erg kwetsbaar of nemen sterk in aantal af. De Rode lijsten zijn officieel door de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit vastgesteld (Besluit Rode lijsten flora en fauna, november 2004).

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 heeft de minister van Infrastructuur en Ruimte de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. De visie stelt het (integrale) kader voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau in Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte schetst het kabinet hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig.

Tot 2028 heeft het kabinet in de SVIR drie Rijksdoelen geformuleerd:

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland. (concurrerend)
- Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat. (bereikbaar)

- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke cultuurhistorische waarden behouden zijn. (leefbaar en veilig)

De SVIR vervangt onder meer de volgende nota's:

- de Nota Ruimte;
- de Structuurvisie Randstad 2040;
- de Nota Mobiliteit;
- de MobiliteitsAanpak;
- de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving.

Verder vervallen met de SVIR de ruimtelijke doelen en uitspraken uit de Agenda Landschap, Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

Oplossingsrichtingen

Verstedelijkings- en landschapsbeleid wordt overgelaten aan gemeenten en provincies. Gemeenten krijgen ruimte voor kleinschalige natuurlijke groei geënt op het bouwen van huizen die aansluiten bij de woonwensen van mensen. Bij het beheren en ontwikkelen van natuur krijgen boeren en particulieren in het landelijk gebied een grotere rol.

Bij gebiedsontwikkelingen moet de daadwerkelijke vraag van bewoners, bedrijven en organisaties leidend worden. Om zorgvuldig ruimtegebruik te bevorderen wordt een *ladder voor duurzame verstedelijking* geïntroduceerd: eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling, vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt en, mocht nieuwbouw echt nodig zijn, altijd zorgen voor een optimale (multimodale) bereikbaarheid.

Bij het verbeteren van de bereikbaarheid wordt sterk gelet op het samenspel tussen alle modaliteiten (weg, spoor, water) in samenhang met ruimtelijke ontwikkeling. Er moet innovatief worden omgegaan met de benutting van de infrastructuur.

Het Rijk kiest voor een selectieve inzet van rijksbeleid op dertien nationale belangen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaat boeken. Buiten deze dertien belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

De 13 nationale belangen zijn:

Vergroten van de concurrentiekracht van Nederland

1. Een excellente ruimtelijk-economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren.
2. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie.
3. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen.
4. Efficiënt gebruik van de ondergrond.
Verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid.
5. Een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen.
6. Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem.
7. Het instandhouden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen.
Waarborgen kwaliteit leefomgeving
8. Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.
9. Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en kaders voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling.
10. Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten.
11. Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten.
12. Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten.

Overkoepelend

13. Zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.

3.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Indien nationale belangen met het oog op een goede ruimtelijke ordening dat vergen, kan de minister regels stellen aan de inhoud van bestemmingsplannen. Dit heeft de minister, in de vorm van een algemene maatregel van bestuur, gedaan in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 december 2011 is dit besluit in werking getreden.

Het kabinet heeft in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld dat voor een aantal onderwerpen verdere regels gesteld moeten worden. In het Barro komen dertien nationale belangen als titels terug. De volgende kunnen relevant zijn voor ruimtelijke plannen in de gemeente Oss:

- Rijkswaagen
- Grote rivieren
- Defensie
- Hoofdwegen en hoofdspoorwegen
- Elektriciteitsvoorziening
- Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen
- Ecologische hoofdstructuur
- Primaire waterkeringen buiten het kustfundament

De regels in het besluit zijn concreet normstellend benoemd en moeten direct of indirect (door tussenkomst van de provincie) doorwerken tot het niveau van de lokale besluitvorming. De indirecte doorwerking komt enkel bij de Ecologische Hoofdstructuur en de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarden voor.

Het Barro voorziet verder in een hoofdstuk overige bepalingen en gaat gepaard met meerdere bijlagen. In deze bijlagen worden onder andere de belangen van de grote rivieren en defensie geografisch begrensd.

Bij het opstellen van bestemmingsplannen (en andere ruimtelijke besluiten) dient rekening te worden gehouden met de bepalingen van het Barro. Voor de gemeente Oss zijn met name de titels met betrekking tot de rijkswaagen, de grote rivieren, primaire waterkeringen buiten het kustfundament en defensie (rechtstreeks) van belang. De regels in titel 2.4 Grote rivieren vormen feitelijk de doorwerking van de Beleidsregels Grote rivieren. Ten aanzien van titel 2.6 Defensie wordt de enige mogelijke beperking gevormd door de bescherming van het radarverstoringgebied van de vliegbasis Volkel.

3.2.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

Op 1 oktober 2012 is het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gewijzigd, en is 'de ladder voor duurzame verstedelijking' daaraan toegevoegd. De ladder ondersteunt gemeenten en provincies in vraaggegerichte programmering van hun grondgebied, het voorkomen van overprogrammering en de keuzes die daaruit volgen (Bro, artikel 3.1.d). Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening in de vorm van een optimale benutting van ruimte in stedelijke gebieden. Overheden dienen nieuwe stedelijke ontwikkeling te motiveren met de drie opeenvolgende stappen:

- a) *er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte (trede 1);*
- b) *indien uit de beschrijving, bedoeld onder a, blijkt dat van een actuele regionale behoefte sprake is, dan wordt beschreven in hoeverre in die behoefte kan worden voorzien in bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins (trede 2);*
- c) *bleekt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio plaats kan vinden, dan wordt beschreven in hoeverre in die behoefte wordt voorzien op locaties die, gebruik makend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld (trede 3)*

Initiatief

Voorliggende ontwikkeling gaat gepaard met nieuwe bebouwingsmogelijkheden bij een agrarisch bedrijf in de vorm van een veehouderij. Een agrarisch bedrijf als onderhavige is niet passend in stedelijk gebied. Er is daarmee geen sprake van een stedelijke ontwikkeling waarvoor de duurzame ladder van toepassing is.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Omgevingsvisie

Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben in hun vergadering van 14 december 2018 de Omgevingsvisie 'De kwaliteit van Brabant' met bijbehorend planMER vastgesteld.

De omgevingsvisie bevat de hoofdlijnen van het provinciale beleid voor de fysieke leefomgeving. De omgevingsvisie beschrijft daarvoor de strategische hoofdpogingen voor de lange termijn over klimaatverandering, energietransitie, verstedelijking en bereikbaarheid, concurrerende duurzame economie en de basis op orde.

De omgevingsvisie heeft een wettelijke basis in het omgevingsrecht (komende Omgevingswet) en vervangt uiteindelijk de strategische elementen van huidige provinciale plannen, zoals de structuurvisie, het verkeers- en vervoersplan, het milieu- en waterplan en de natuurvisie. De Omgevingswet heeft als doel een balans te vinden tussen beschermen (veilig, gezond met waarborg voor omgevingskwaliteit inclusief natuur) en benutten (optimaal gebruik en ontwikkelen van de leefomgeving om maatschappelijke behoeften te vervullen). De omgevingsvisie bevat de agenda richting 2030 en 2050. Voor de kortere termijn is er de Structuurvisie 2010.

3.3.2 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening 2010 – partiële herziening 2014

Op 19 maart 2014 hebben Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening 2014 vastgesteld. Deze structuurvisie is een actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld. Met deze structuurvisie geeft de provincie de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025, met een doorkijk naar 2040. De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie en vormt de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten die de Wet ruimtelijke ordening biedt inzet.

Naast de Structuurvisie stelt de provincie een verordening ruimte op. In deze verordening vertaalt de provincie de kaderstellende elementen uit het provinciaal beleid in regels die van toepassing zijn op (gemeentelijke) bestemmingsplannen. Aanvullend zijn ook gebiedspaspoorten opgesteld. Deze vormen een uitwerking van de visie en bevatten de landschapskenmerken die bepalend zijn voor de kwaliteit van een gebied of een landschapstype en hoe ruimtelijke ontwikkelingen kunnen bijdragen aan het behoud en versterking daarvan.

De provincie kiest met de structuurvisie voor een duurzame ontwikkeling waarin de kwaliteiten van de provincie sturend zijn bij de ruimtelijke keuzes die de komende jaren op de provincie af komen. Nieuwe ontwikkelingen moeten bijdragen aan de kracht en identiteit van Noord-Brabant.

Provinciale belangen en ruimtelijke keuzes

De provincie wil sturen op ruimtelijke kwaliteit. De ruimtelijke keuzes geven inhoud aan het streven naar ruimtelijke kwaliteit en zijn van provinciaal belang. De belangrijkste keuzes voor de gemeente Oss zijn:

- *Regionale contrasten*

De provincie wil de contrasten tussen klei, zand en veenontginningen versterken.

- *Een multifunctioneel landelijk gebied*

De provincie kiest voor een integrale aanpak. Waar de landbouw de drager van het landschap is wordt ruimte gegeven aan optimale en duurzame ontwikkeling van de aanwezige landbouwsector. In de jonge rivierkleigebieden moet de agrarische functie (rundveehouderij) behouden blijven. Op de oeverwallen langs de rivieren wordt ruimte geboden voor menging van landbouw, natuur, landschap, recreatie, wonen, werken en zorg. Dit is van belang voor de plattelandseconomie.

- *Een robuust en veerkrachtig water- en natuursysteem*
Het patroon van beken en kreken moet beter beleefbaar worden. De ecologische hoofdstructuur wordt versterkt door het natuursysteem nog beter aan het watersysteem te koppelen.
- *Een betere waterveiligheid door preventie*
Gestreefd wordt naar vergroting van de watervoerende capaciteit van het rivierbed in combinatie met het concept van de doorbraakvrije dijk.
- *Concentratie van verstedelijking*
Brabant heeft de ambitie zich te ontwikkelen tot een top kennis- en innovatieregio op Europees niveau. De provincie vindt het daarom belangrijk dat er verschil blijft tussen de steden en de kernen in het landelijk gebied, de zogenaamde mozaïekstructuur.
- *Sterk stedelijk netwerk*
De provincie wil een sterk stedelijk netwerk van Brabantse steden. Goede bereikbaarheid tussen de steden onderling en andere omliggende stedelijke netwerken is belangrijk.
- *Groene geledingszones tussen steden*
De provincie zet in op behoud en ontwikkeling van groene geledingszones tussen de stedelijke kernen.
- *Gedifferentieerd aanbod goed bereikbare vrijetijdsvoorzieningen*
Een kwalitatief goede vrijetijdsbesteding is een belangrijke voorwaarde voor het realiseren van een goed leef-, werk- en vestigingsklimaat. Belangrijk aandachtspunt daarbij is dat er een breed aanbod aan vrijetijdsvoorzieningen is met een goede toegankelijkheid en bereikbaarheid.

Zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit

Nieuwe ontwikkelingen bieden een kans voor behoud en ontwikkeling van het landschap. De hoofdregel is dat ontwikkelruimte dient bij te dragen aan het versterken van de ruimtelijke kwaliteit. Het ontwikkelen van landschap reikt verder dan vasthouden aan wat er is, ontwikkelen van het landschap gaat ook om het toevoegen van nieuwe kwaliteiten. De zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit bepaalt dat:

- er zorgvuldig wordt omgegaan met het ruimtegebruik;
- er rekening wordt gehouden met de omgeving;
- de ontwikkeling bijdraagt aan het behoud of de versterking van de ruimtelijke kwaliteit.

Dit principe is van toepassing op zowel het stedelijk als het landelijk gebied en wordt uitgewerkt in de Verordening ruimte 2012.

Zorgvuldig ruimtegebruik

De provincie wil dat gemeenten bij ruimtelijke afwegingen het principe van zorgvuldig ruimtegebruik toepassen. Nieuw ruimtebeslag moet zoveel mogelijk voorkomen worden. In eerste instantie krijgen initiatieven een plek binnen bestaand bebouwd gebied. Pas als hier geen mogelijkheden zijn of de kwaliteiten van de geplande ontwikkeling hier niet bij passen, wordt er in de omgeving gezocht naar de best mogelijke plek. Naast zuinig ruimtegebruik richt de provincie zich ook op herstructurering en hergebruik van verouderde locaties in het stedelijk gebied en op sanering van ongewenste functies in het buitengebied.

Rekening houden met de omgeving

Gebiedskenmerken en omliggende waarden, gebaseerd op de lagenbenadering, zijn leidend bij de vraag "waar" en "hoe" de nieuwe ruimte wordt aangesneden. De ruimtelijke onderbouwing van een ontwikkeling geeft aan hoe is omgegaan met de ambities zoals verwoord in de structuren en in de gebiedspaspoorten. Hierbij wordt een relatie gelegd tussen de ruimtelijke ontwikkeling en de gebiedskenmerken van de plek.

Kwaliteitsverbetering van het landschap

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken. Dit uitgangspunt geldt voor ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied én buiten de ecologische hoofdstructuur en maakt de principes van ontwikkelingsplanologie toepasbaar.

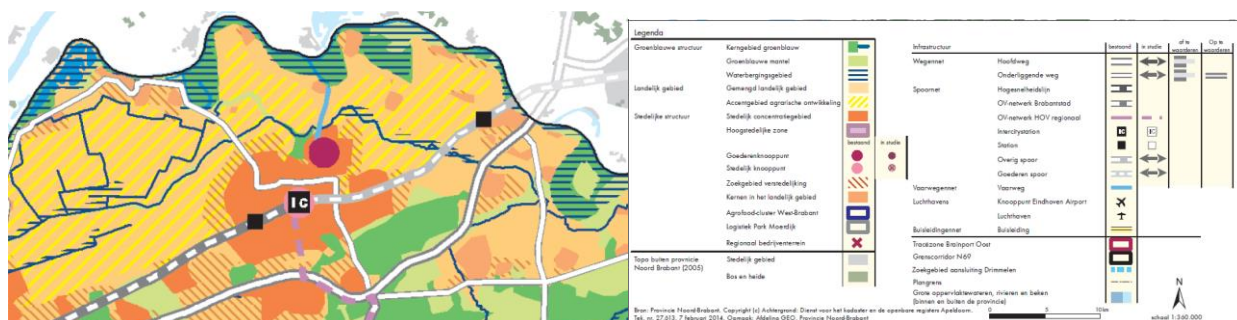
Concreet betekent dit dat passende functies zich kunnen ontwikkelen als er ook een prestatie voor het landschap tegenover staat. Daardoor wordt aantasting van de basiskwaliteit (bodem, water) en verlies

aan ecologische, cultuurhistorische en landschappelijke waarden voorkomen. Ontwikkelingen die passen bij de aard, schaal en functie van het landelijk gebied, zoals agrarische en recreatieve ontwikkelingen en kleinschalige dienstverlening zijn mogelijk. Ook de ontwikkeling van andere (rode) functies is onder voorwaarden mogelijk. De ruimtelijke onderbouwing van een besluit geeft aan welke bijdrage wordt geleverd aan de kwaliteitsverbetering van het landschap en hoe dit is geborgd. In principe gaat de provincie uit van de realisering van een fysieke prestatie op de projectlocatie en/of de directe projectomgeving. Indien dat niet mogelijk is, is de vorming van gemeentelijk of regionaal landschapsfonds een optie.

Structuren: ambitie, beleid en uitvoering

De structuren geven een hoofdkoers aan, een ruimtelijk ontwikkelingsperspectief voor een combinatie van functies. Maar ook waar functies worden uitgesloten of welke randvoorwaarden de provincie aan functies stelt. Binnen de structuren is ruimte voor regionaal maatwerk. De volgende vier structuren worden onderscheiden.

- De groenblauwe structuur
- Het landelijk gebied
- De stedelijke structuur
- De infrastructuur

Structurenkaart

De groenblauwe structuur

Deze omvat de samenhangende gebieden in Noord-Brabant waar natuur- en waterfuncties behouden en ontwikkeld worden. Niet alleen in, maar ook buiten de natuurgebieden. Er is ruimte voor de ontwikkeling van een natuurlijk en robuust watersysteem. Het vormt de groenblauwe ruggengraat van het landschap en is van belang voor een goede, aantrekkelijke en gezonde woon- en werkomgeving in Noord-Brabant. Binnen deze groenblauwe structuur wil de provincie het volgende bereiken:

1. Positieve ontwikkeling van de biodiversiteit, natuur- en watersystemen zijn beschermd en worden verbeterd door een goede onderlinge verbinding;
2. Een robuuste en veerkrachtige structuur.
3. De natuurlijke basis en landschappelijke contrasten versterken. Versterken van de identiteit van de landschappen;
4. Gebruikswaarde van natuur en water verbeteren. De gebieden in de groenblauwe structuur zijn belangrijk voor recreatie en toerisme.

In de groenblauwe structuur worden drie perspectieven onderscheiden:

- Het kerngebied groenblauw
Natuurgebieden in de ecologische hoofdstructuur, robuuste ecologische verbindingzones en belangrijke waterstructuren horen in dit perspectief. De hoofdfunctie is behoud en ontwikkeling van het natuur- en watersysteem.
- De groenblauwe mantel
Overwegend gemengd landelijk gebied met belangrijke nevenfunctie voor natuur en water. Gebieden grenzend aan het kerngebied die bijdragen aan de bescherming van de waarden. Het behoud en vooral de ontwikkeling van natuur, water(-beheer) en landschap is in de groenblauwe mantel een belangrijke opgave. Vormen van grondgebonden agrarisch gebruik zijn van blijvend

belang voor de ontwikkeling van groene en blauwe waarden. Verder liggen er kansen voor recreatie en toerisme.

- De gebieden voor waterberging
Deze gebieden zijn van belang voor hoogwaterbescherming (ruimte voor de rivier) en waterberging (regionale waterberging).

Het landelijk gebied

Het landelijk gebied omvat het gebied buiten de groenblauwe structuur en de stedelijke structuur zoals steden, dorpen en bedrijventerreinen. Het gebied biedt een multifunctionele gebruiksruimte. Naast land- en tuinbouw is er ruimte voor niet-agrarische functies. Binnen het landelijk gebied wil de provincie het volgende bereiken:

1. Ruimte voor een breed georiënteerde plattelandseconomie;
2. Ruimte voor duurzame agrarische ontwikkeling;
3. Versterking van het landschap.

Er worden binnen het landelijk gebied twee perspectieven onderscheiden:

- Gemengd landelijk gebied
De provincie beschouwt het hele landelijk gebied als een gebied waarbinnen een menging van functies aanwezig is: het gemengd landelijk gebied. Binnen dit gebied wordt de agrarische functie vaak in samenhang met andere functies (in de omgeving) uitgeoefend. Hier kan worden voldaan aan de vraag naar kleinschalige stedelijke voorzieningen, recreatie en ondernemingen in een groene setting.
Daarnaast wil de provincie ook dat er ruimte beschikbaar blijft om de agrarische productiestructuur te behouden en te versterken. Dat betekent dat (stedelijke) functies die ten koste gaan van de ruimte voor agrarisch gebruik of die strijdig zijn met de landbouw in die gebieden geweerd worden. Hierdoor blijft er ruimte gereserveerd voor agrarische ontwikkelingen. De provincie vraagt aan gemeenten om deze gebieden vast te leggen en te beschermen. De landbouwontwikkelingsgebieden en de vestigingsgebieden glastuinbouw beschouwt de provincie in ieder geval als primair agrarisch gebied. Ook delen van het verwevingsgebied richten zich vaak primair op agrarische ontwikkeling.
- Accentgebied agrarische ontwikkeling
Binnen deze gebieden ziet de provincie ruimte en kansen om de agrarische productiestructuur te verduurzamen en te versterken. Op de structurenkaart zijn vanuit een regionaal schaalniveau vier accentgebieden agrarische ontwikkeling aangeduid. De komgebieden van de gemeente Lith maken hiervan deel uit. Hier liggen mogelijkheden voor schaalvergroting en intensivering van de landbouw.

Transitie naar een zorgvuldige veehouderij

De wens tot verduurzaming van de agrarische sector heeft geleid tot de denklijn 'Ontwikkelruimte moet je verdienen en is niet onbegrensd'. De denklijn bestaat uit drie uitgangspunten:

- ontwikkelruimte is alleen mogelijk als dit op bedrijfsniveau bijdraagt aan een verdere verduurzaming door het treffen van extra maatregelen;
- de som van het effect van alle bedrijven in een gebied kan de draagkracht van een gebied te boven gaan;
- door het bieden van een economisch perspectief aan de landbouw en agrofood door meer toegevoegde waarde van het product, transparantie en nieuwe verdienmodellen.

De ontwikkeling van de agrarische sector is gericht op inpassing in het landschap en een transitie naar duurzame en zorgvuldige veehouderij.

De stedelijke structuur

De stedelijke structuur bestaat uit de steden en dorpen in Noord-Brabant. Binnen de stedelijke structuur heeft de provincie de volgende doelen:

1. Concentratie van verstedelijking
2. Inspelen op demografische ontwikkelingen
3. Zorgvuldig ruimtegebruik

4. Meer aandacht voor ruimtelijke kwaliteit
5. Betere verknoping van stedelijke ontwikkelingen aan de infrastructuur
6. Versterking van de economische clusters

Er worden binnen de stedelijke structuur twee perspectieven onderscheiden:

- Stedelijk concentratiegebied
In het stedelijk concentratiegebied met de bijhorende zoekgebieden voor verstedelijking wordt het merendeel van de verstedelijkingsopgave opgevangen. De groene ruimten tussen de steden worden open gehouden.
- Kernen in landelijk gebied
De kernen in het landelijk gebied worden zo veel mogelijk ontzien van verdere verstedelijking doordat daar alleen de opvang van de eigen verstedelijkingsbehoefte wordt opgevangen (migratiesaldo-nul).

Initiatief

De planlocatie is in de structuurvisie aangeduid als 'Gemengd landelijk gebied'. Met onderhavig initiatief behoudt de locatie zijn agrarische functie. Het gaat om een uitbreiding van de agrarische bedrijfsbebouwing, waarbij het bouwperceel de maximaal toegestane omvang van 1,5 hectare verkrijgt. Deze maat wordt niet overschreden.

3.3.3 Provinciaal Milieu- en Waterplan 2016-2021

In het Provinciale Milieu- en Waterplan (PMWP) is vast gelegd hoe de provincie Noord-Brabant de komende jaren gaat werken aan een duurzaam schone en veilige fysieke leefomgeving. Doelen van het PMWP betreffen:

- Voldoende water voor mens, plant en dier;
- Schone en gezonde leefomgeving (bodem, water en lucht);
- Bescherming van Brabant tegen overstromingen en externe risico's;
- Verduurzaming van onze grondstoffen-, energie- en voedselvoorziening.

Onderhavige locatie heeft de functie 'Water voor het landelijk gebied'. Hieronder vallen de aanduidingen 'Gemengd landelijk gebied' en 'Accentgebied agrarische ontwikkeling' uit de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening. Het waterbeheer richt zich op een goede waterhuishouding voor een duurzame en concurrerende landbouw. Randvoorwaarden zijn de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water en afstemming met de maatregelen voor de Natura 2000-gebieden en de Natte natuurparels.

Het Waterplan heeft geen gevolgen voor onderhavig initiatief.

3.3.4 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

De Interim omgevingsverordening is tot stand gekomen door de verschillende regelingen op provinciaal niveau over de fysieke leefomgeving samen te voegen. Dit betekent dat de regels betrekking hebben op milieu, natuur, ruimtelijke ordening, water, bodem en wegen. De Interim omgevingsverordening is daarbij een eerste stap op weg naar een omgevingsverordening, die op grond van de Omgevingswet wordt vastgesteld en die verplicht is voor provincies. Naar verwachting treedt de Omgevingswet op 1 januari 2021 in werking.

De Interim omgevingsverordening vervangt zes provinciale verordeningen en heeft de status van:

- Milieuverordening gebaseerd op artikel 1.2. Wet milieubeheer
- Verordening wegen gebaseerd op artikel 57 Wegenwet en artikel 2A Wegenverkeerswet
- Verordening Ontgronden gebaseerd op artikel 5, tweede lid, en artikel 7, tweede lid, Ontgrondingenwet
- Verordening natuurbescherming gebaseerd op diverse artikelen uit de Wet natuurbescherming
- Verordening ruimte gebaseerd op artikel 4.1. Wet ruimtelijke ordening
- Verordening water gebaseerd op diverse artikelen in de Waterwet

De Verordening luchtvaart en de vastgestelde Luchtvaartbesluiten bevatten voor een deel ook regels voor de fysieke leefomgeving. Het onderdeel luchtvaart is nog niet in de Interim omgevingsverordening verwerkt. Dit wordt wel bij de definitieve omgevingsverordening betrokken.

De provincie wil met haar regels aansluiten op de werkwijze van de Omgevingsvisie en de Omgevingswet. Daarom is ervoor gekozen om de verschillende provinciale verordeningen voor de fysieke leefomgeving samen te voegen tot een Interim omgevingsverordening.

De Interim omgevingsverordening is beleidsneutraal van karakter. Dat betekent dat er alleen inhoudelijke wijzigingen zijn doorgevoerd als die rechtstreeks voortvloeien uit vastgesteld beleid, zoals bijvoorbeeld het diep, rond en breed kijken van de omgevingsvisie. Omdat de Interim verordening beleidsneutraal is en vooral is bedoeld om bestaande regelingen samen te voegen, heeft er ook (nog) geen expliciete afweging plaatsgevonden of de inzet van de verordening voor een bepaald thema gecontinueerd moet worden. Uitgangspunt van deze Interim omgevingsverordening is dat de huidige regels met het huidige beschermingsniveau zijn gehandhaafd. In het algemeen geldt daarbij dat de inzet van de verordening in de provincie Noord-Brabant is beperkt tot die onderdelen van het beleid waarvoor het vanuit provinciale belangen nodig is om regels in te zetten of waarvoor het vanuit de wet verplicht is om regels te stellen in de verordening.

In hoofdstuk 3 zijn de instructieregels opgenomen die gemeenten moeten toepassen bij de uitvoering van hun bevoegdheden in het kader van de Wet ruimtelijke ordening. Hierin staan de regels die tot voor kort waren opgenomen in de Verordening ruimte. De instructieregels uit hoofdstuk 3 gelden niet alleen voor bestemmingsplannen, maar bijvoorbeeld ook voor beheersverordeningen, omgevingsvergunningen waarmee van het bestemmingsplan wordt afgeweken en overige uitvoeringsbesluiten.

Op het plangebied als zodanig wordt in de Interim omgevingsverordening niet specifiek ingegaan. Wel kan worden aangegeven dat het plangebied volgens de plankaarten van de Verordening is gelegen in 'Landelijk gebied' en 'Stalderingsgebied'. Navolgend worden de artikelen benoemd die relevant zijn voor de uitbreiding van een veehouderij in landelijk gebied.

Artikel 3.49 veehouderij in landelijk gebied

Lid 1

Een bestemmingsplan van toepassing op Landelijk gebied kan voorzien in een uitbreiding van, een vestiging van of een omschakeling naar een veehouderij, als:

- a. is geborgd dat ter plaatse alleen een zorgvuldige veehouderij is toegestaan;*
- b. het bouwperceel ten hoogste 1,5 hectare bedraagt;*
- c. de ontwikkeling vanuit een goede omgevingskwaliteit met een veilige, gezonde leefomgeving inpasbaar is in de omgeving;*
- d. mestbewerking is uitgesloten tenzij dit ten behoeve van ter plaatse geproduceerde mest is;*
- e. is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12 % en in het buitengebied niet hoger is dan 20 %, tenzij er -indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages- maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert;*
- f. is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijnstofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 µg/m³;*
- g. de landschappelijke inpassing tenminste 10% van de omvang van het bouwperceel omvat;*
- h. de toelichting van het bestemmingsplan een verantwoording bevat dat een zorgvuldige dialoog is gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving in de planontwikkeling.*

Lid 2

Er is sprake van een zorgvuldige veehouderij als is voldaan aan de Nadere regels Brabantse zorgvuldigheidsscore veehouderij, zoals door gedeputeerde staten vastgesteld op grond van artikel 5.11.

Aangaande voornoemde regel kan gesteld worden dat:

Ad 1a.

Met de voorgenomen stalaanpassingen zal sprake zijn van een zorgvuldige veehouderij als bedoeld in de Verordening ruimte. In de bijlagen is een verantwoording BZV opgenomen.

Ad 1b.

Het bouwperceel heeft in de toekomstige situatie een omvang van 1,5 hectare. Zie hiertoe de situatieschets in de bijlagen.

Ad 1c.

De ontwikkeling is inpasbaar in de omgeving. Dit wordt aangetoond middels onderhavige onderbouwing voor alle betrokken aspecten. De ruimtelijke kwaliteit is met onderhavige ontwikkeling niet in het geding.

Ad 1d.

Er vindt enkel mestbewerking plaats in de vorm van mestscheiding ten behoeve van ter plaatse geproduceerde mest.

Ad 1e

Voor de cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten is door G&O-consult een Cumulatief geuronderzoek uitgevoerd. Zie hiertoe de bijlagen. Hieruit volgt dat voldaan wordt aan het gestelde in artikel 3.49 lid 1 onder e.

Ad 1f.

De achtergrondconcentratie fijn stof voldoet aan de door de provincie gestelde norm. Zie de bijlagen voor de uitgevoerde ISL3a berekening. Daarbij is er sprake van een afname van de fijn stof emissie door de toepassing van luchtwassers op alle stallen.

Ad 1g.

Voor de landschappelijke inpassing wordt verwezen naar de bijlagen. Deze heeft een omvang van 10% van het beoogde bouwperceel van 1,5 hectare.

Ad1h.

Er is door de ondernemer een zorgvuldige dialoog gevoerd met belanghebbenden in de omgeving van het bedrijf. Deze staan positief tegenover onderhavige ontwikkeling.

Artikel 3.50 aanvullende regels nieuw dierenverblijf

Lid 1

Een bestemmingplan van toepassing op een veehouderij in Landelijk gebied bepaalt dat:

- a. *een toename van de oppervlakte dierenverblijf binnen een bouwperceel alleen is toegestaan als:*
 1. *maatregelen worden getroffen en in stand gehouden die invulling geven aan een zorgvuldige veehouderij;*
 2. *de ontwikkeling vanuit een goede omgevingskwaliteit met een veilige, gezonde leefomgeving inpasbaar is in de omgeving;*
 3. *is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12 % en in het buitengebied niet hoger is dan 20 %, tenzij er -indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages- maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert;*
 4. *is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijnstofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 µg/m³;*
 5. *een zorgvuldige dialoog is gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving in de planontwikkeling.*

- b. *binnen gebouwen dieren -al dan niet in hokken- alleen op de grond gehouden mogen worden, ongeacht voorzieningen voor dierenwelzijn, met uitzondering van volière- en scharrelstallen voor legkippen waar een tweede bouwlaag gebruikt mag worden;*
- c. *bij een gebruikswijziging van een aanwezig gebouw, gericht op het in gebruik nemen als dierenverblijf, toepassing wordt gegeven aan onderdeel a.*

Lid 2

Voor de toepassing van dit artikel geldt als dierenverblijf hetgeen gebruikt mag worden voor het houden van landbouwhuisdieren krachtens een omgevingsvergunning milieu, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid onder e, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, of de omgevingsvergunning beperkte milieutoets, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder i, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of melding, bedoeld in artikel 1.10 Activiteitenbesluit milieubeheer.

Lid 3

Er is sprake van maatregelen die invulling geven aan een zorgvuldige veehouderij als is voldaan aan de Nadere regels Brabantse zorgvuldigheidsscore veehouderij, zoals door gedeputeerde staten vastgesteld op grond van artikel 5.11.

Ad 1a.

1.

Onderhavig initiatief is gericht op het nemen van maatregelen om invulling te geven aan een zorgvuldige veehouderij. Dit door mede alle bestaande stallen aan te sluiten op een luchtwasser.

2.

De omvang van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling past in de agrarische omgeving. De ontwikkeling heeft enkel positieve effecten om de omliggende functies, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid. De locatie heeft een goede ontsluiting op de Kalfsheuvel die direct aansluit op de N277 en snelweg A50.

3.

Voor de cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten is door G&O-consult een Cumulatief geuronderzoek uitgevoerd. Zie hiertoe de bijlagen. Hieruit volgt dat voldaan wordt aan het gestelde in artikel 3.49 lid 1 onder e.

4.

De achtergrondconcentratie fijn stof voldoet aan de door de provincie gestelde norm. Zie de bijlagen voor de uitgevoerde ISL3a berekening. Daarbij is er sprake van een afname van de fijn stof emissie door de toepassing van luchtwassers op alle stallen.

5.

Er is door de ondernemer een zorgvuldige dialoog gevoerd met belanghebbenden in de omgeving van het bedrijf. Deze staan positief tegenover onderhavige ontwikkeling.

Ad 1b.

In de bestaande en toekomstige situatie worden de varkens alleen op de grond gehouden.

Ad 1c.

Er is geen sprake van een gebruikswijziging van bestaande gebouwen.

Ad 2d.

Voor de bestaande inrichting wordt beschikt over een omgevingsvergunning milieu, welke voor de uitbreiding mede wordt aangevraagd.

Ad 3.

Er is getoetst aan de door Gedeputeerde Staten gestelde nadere regels over de inzet van maatregelen die bijdragen aan de ontwikkeling naar zorgvuldige veehouderij als bedoeld in artikel 5.11.

Artikel 3.52 aanvullende regels stalderen

Lid 1

Een bestemmingsplan van toepassing op Stalderingsgebied regelt dat een toename van de oppervlakte dierenverblijf voor hokdieren binnen een bouwperceel alleen is toegestaan als bij de aanvraag voor de bouw van een dierenverblijf voor hokdieren of bij een gebruikswijziging van een aanwezig gebouw naar een dierenverblijf voor hokdieren, bewijs is overlegd dat:

- a. binnen het Stalderingsgebied dierenverblijf van een hokdierhouderij is gesaneerd door sloop of herbestemming waarbij het gebruik als dierenverblijf juridisch en feitelijk is beëindigd;*
- b. de te saneren oppervlakte dierenverblijf voor hokdieren bedraagt:*
 - 1. ingeval van sloop, tenminste 120% van de oppervlakte die wordt opgericht of in gebruik wordt genomen;*
 - 2. ingeval van herbestemming, ten minste 200% van de oppervlakte die wordt opgericht of in gebruik wordt genomen;*
- c. voor de sanering geen gebruik is gemaakt van een provinciale saneringsregeling.*

Lid 2

Voor de toepassing van dit artikel geldt als bestaande oppervlakte dierenverblijf het gebouw, inclusief in pandige voorzieningen, dat gebruikt mag worden voor het houden van hokdieren krachtens een omgevingsvergunning milieu, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid onder e, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, of de omgevingsvergunning beperkte milieutoets, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder i, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of melding, bedoeld in artikel 1.10 Activiteitenbesluit milieubeheer.

Lid 3

Het te saneren dierenverblijf bedoeld in het eerste lid onder a. voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. het betreft een feitelijk aanwezig, legaal opgericht dierenverblijf;*
- b. het dierenverblijf is voorafgaand aan 17 maart 2017 drie jaar onafgebroken bedrijfsmatig gebruikt voor het houden van hokdieren.*

Lid 4

In afwijking van het derde lid, onder b, geldt voor veehouderijen die gebruik maken van artikel 2.68 Uitzonderingsregeling stoppende veehouderij dat alleen de oppervlakte dierenverblijf voor hokdieren dat nodig is om het aantal dieren te huisvesten overeenkomstig de gedane mededeling, meetelt als inbreng voor een te saneren dierenverblijf.

Lid 5

Het bewijs dat aan de voorwaarden van het eerste lid is voldaan, wordt uitgegeven door of namens gedeputeerde staten.

Ten aanzien van voorgaande stalderingsregels kan het volgende gesteld worden:

Voor het benodigde stalderingsoppervlak van 1.389 m² zijn de benodigde stalderingsmeters verkregen. De voorlopige stalderingsbewijzen zijn bij de aanvraag gevoegd. De gemeente Oss heeft bij de provincie het verzoek gedaan om het voorlopig stalderingsbewijs om te zetten in een definitief stalderingsbewijs.

Gelet op voorgaande uiteenzetting is het gewenste passend binnen de instructieregels van de Interim Omgevingsverordening.

Het provinciale beleid neergelegd in de Interim Omgevingsverordening kent verder meerdere gebiedsaanduidingen en/of aandachtsvelden die doorwerking dienen te krijgen in bestemmingsplannen. Hieronder wordt aangegeven hoe aan de voorwaarden van de aanduidingen wordt voldaan.

Natuurnetwerk Brabant

Met betrekking tot Natuurnetwerk Brabant (NNB) zijn er twee aanduidingen opgenomen in de Verordening ruimte:

- ecologische verbindingzones 'Natuur Netwerk Brabant - ecologische verbindingzone';

- attentiegebieden 'Attentiegebied Natuur Netwerk Brabant'.

Onderhavige locatie is niet gelegen in NNB en grenst niet aan delen van de NNB.

Water

Ten aanzien van water zijn in de Verordening ruimte wateraanduidingen opgenomen. Deze aanduidingen zijn:

- Regionale waterberging
- Reservering waterberging
- Waterwingebied
- Grondwaterbeschermingsgebied
- Aansluiting primaire waterkering
- Rivierbed
- Boringsvrije zone
- Behoud en herstel van watersystemen

Onderhavige locatie is niet gelegen in en grenst niet aan de hierboven genoemde wateraanduidingen.

Aardkunde en cultuurhistorie

In de verordening stelt de provincie aanduidingen op ten aanzien van:

- aardkundig waardevolle gebieden;
- cultuurhistorische vlakken;
- de Nieuwe Hollandse Waterlinie;
- complexen van cultuurhistorisch belang.

In het plangebied zijn geen onderdelen van de Nieuwe Hollandse Waterlinie gelegen. De betreffende regels van de verordening vinden dan ook geen doorwerking in dit bestemmingsplan.

Onderhavige locatie is niet gelegen in en grenst niet aan de genoemde gebieden.

In de Verordening ruimte worden slechts de cultuurhistorische vlakken aangegeven. De beschrijving van de cultuurhistorische waarden en kenmerken binnen die vlakken is te vinden in de Cultuurhistorische Waardenkaart (2010) van de provincie Noord-Brabant.

In de cultuurhistorische waardenkaart van Noord-Brabant is de planlocatie gelegen in de regio Maaskant en het cultuurhistorisch landschap 'Beerse en Baardwijkse Overlaat'.

Integratie stad – land

Onder specifieke voorwaarden is stedelijke ontwikkeling mogelijk in gebieden met bijzondere landschappelijke kwaliteiten, de zogenoemde 'gebieden integratie stad-land'. In deze gebieden kan stedelijke ontwikkeling plaatsvinden in samenhang met een groene en blauwe landschapsontwikkeling. Ontwikkeling van een middelzwaar of zwaar bedrijventerrein is nadrukkelijk uitgesloten.

De voorwaarden waaronder stedelijke ontwikkeling mogelijk is, zijn:

- de stedelijke ontwikkeling aansluit bij het bestaand stedelijk gebied of plaatsvindt in een nieuw cluster van stedelijke bebouwing
- stedenbouwkundig en landschappelijk rekening houden met ruimtelijke kwaliteiten en structuren
- de stedelijke ontwikkeling is in omvang en ruimtelijke kwaliteit evenredig met groene en blauwe landschapsontwikkeling

Een bestemmingsplan dat ligt in een zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling kan voorzien in de nieuwbouw van één of meer woningen als het in een bebouwingsconcentratie ligt. Voorwaarden hiervoor zijn:

- verzekeren van een goede landschappelijke inpassing van de te bouwen woningen
- geen sprake van aanzet tot stedelijke ontwikkeling (zoals bedoeld in artikel 4)
- geen inbreuk wordt gedaan aan de artikelen 6.8 en 7.8 (ruimte-voor-ruimte).

Er is geen sprake van een stedelijke ontwikkeling. Er is ook geen sprake van nieuwbouw van een woning.

Regionaal bedrijventerrein

Bestemmingsplannen kunnen ter plaatse van de aanduiding regionaal bedrijventerrein voorzien in bedrijfspercelen met een omvang groter dan 5000 m².

Dit is niet van toepassing op onderhavig initiatief.

Agrarische gebieden

Bestemmingsplannen kunnen gebieden aanduiden als:

- Beperkingen veehouderij
- Vestigingsgebied glastuinbouw
- Doorgroeigebied glastuinbouw
- Teel ondersteunende kassen
- Teeltgebied Zundert
- Maatwerk glastuinbouw

Beperkingen veehouderij

Voor de begrenzing van de gebieden met de aanduiding 'beperkingen veehouderij' is aangesloten bij de grenzen van het extensiveringsgebied die op grond van de Reconstructiewet waren vastgesteld. De regels binnen het gebied Beperkingen veehouderij gelden in tegenstelling tot de extensiveringsgebieden voor alle veehouderijen. Ook binnen de melkrundveehouderij, die van oudsher als extensief werd aangemerkt, is een tendens waar te nemen naar toenemende intensivering. Doel van de aanduiding is om een verdere intensivering vanwege ontwikkelingen in de veehouderij in de aangeduide gebieden tegen te gaan. Binnen het gebied wordt een uitzondering gemaakt voor grondgebonden veehouderijen; de voorwaarden die hieraan worden gesteld zijn voor alle veehouderijen gelijk.

Onderhavige locatie voorziet in de uitbreiding van een veehouderij, maar is niet gelegen in Beperkingen veehouderij.

Sanerings- en verplaatsingslocatie

Een bestemmingsplan kan in gebieden ter plaatse van de aanduiding sanerings- en verplaatsingslocatie voorzien in een passende herbestemming op locaties waar de volgende regelingen zijn toegepast:

- Regeling Beëindiging Veehouderijtakken (RBV)
- Subsidieregeling Beëindiging Intensieve Veehouderijen (BIV)
- Subsidieregeling sanering glastuinbouwbedrijven in kwetsbare gebieden (GTB)
- Verplaatsingsregeling Intensieve veehouderij (VIV)

Dit is niet van toepassing op onderhavig initiatief.

Zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling

Ter plaatse van de aanduiding zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling kan worden voorzien in stedelijke ontwikkeling. Het geldende bestemmingsplan dient te verantwoorden dat:

- de stedelijke ontwikkeling aansluit bij bestaand stedelijk gebied of plaatsvindt in een nieuw cluster van stedelijke bebouwing
- bij stedenbouwkundige en landschappelijke inrichting rekening wordt gehouden met de aanwezige ruimtelijke kwaliteiten en structuren

Een bestemmingsplan dat ligt in een zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling kan voorzien in de nieuwbouw van één of meer woningen als het in een bebouwingsconcentratie ligt. Voorwaarden hiervoor zijn:

- verzekeren van een goede landschappelijke inpassing van de te bouwen woningen
- geen sprake van aanzet tot stedelijke ontwikkeling (zoals bedoeld in artikel 4)
- geen inbreuk wordt gedaan aan de artikelen 6.8 en 7.8 (ruimte-voor-ruimte).

Onderhavige locatie is niet gelegen in zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling. Er is ook geen sprake van nieuwbouw van een woning.

Zoekgebied voor windturbines

De ontwikkeling van windturbines is mogelijk binnen de aanduiding 'zoekgebied voor windturbines' als de ontwikkeling aansluit bij het karakter en de kwaliteit van het landschap in Noord-Brabant. Binnen de gemeente Oss zijn echter geen gebieden aangewezen als zoekgebieden voor windturbines.

Kwaliteitsverbetering van het landschap

In artikel 3.9 kwaliteitsverbetering landschap van de Interim Omgevingsverordening is het volgende gesteld. Zie hiertoe ook paragraaf 4.2.3 van deze onderbouwing.

Vanuit het bereiken van een goede omgevingskwaliteit geldt in Brabant sinds 2014 de regeling Kwaliteitsverbetering landschap. Een bestemmingsplan dat een ontwikkeling mogelijk maakt in Landelijk gebied voorziet daartoe in een regeling.

Om gemeenten te ondersteunen bij de uitvoering van deze regeling is in 2011 een handreiking Kwaliteitsverbetering van het landschap opgesteld. Vrijwel alle gemeenten in Brabant hebben de regeling verder uitgewerkt in beleid en regionaal afspraken gemaakt over de toepassing. Op diverse plaatsen in de verordening zijn verbijzonderingen van de kwaliteitsverbetering landschap opgenomen. De verplichtingen die daaruit voortvloeien, maken deel uit van de kwaliteitsverbetering landschap als bedoeld in dit artikel, zoals bijvoorbeeld verplichtingen tot sloop van bebouwing, het saneren van windturbines of de vastgelegde minimale verplichting voor een landschappelijke inpassing bij veehouderijen en mestbewerking. Soms is nadrukkelijk bepaald dat dit artikel niet van toepassing is omdat de regeling zelf al voorziet in kwaliteitsverbetering, zoals de ontwikkeling van ruimte voor ruimte woningen en landgoederen. Er is derhalve geen sprake van een stapeling van regelingen.

In de toelichting geeft de gemeente aan dat de inzet van de kwaliteitsverbetering past binnen het beleid voor een gebied of de omgeving. Dit kan bijvoorbeeld door aan te geven dat de maatregelen passen bij het aanwezige landschapstype of door te verwijzen naar een landschapsplan of gemeentelijke structuurvisie waarin landschapsdoelen zijn opgenomen. De verordening biedt dus de mogelijkheid dat de kwaliteitsverbetering niet op dezelfde plek plaatsvindt als de ontwikkeling. Het is aan de gemeente om hiervoor beleid te ontwikkelen. In geval de kwaliteitsverbetering elders wordt uitgevoerd, geldt ter plaatse van de ontwikkeling uiteraard wel een goede landschappelijke inpassing. Om alle onduidelijkheid over het begrip landschap weg te nemen is duidelijk aangegeven dat het begrip landschap niet alleen betrekking heeft op groenontwikkeling maar ook betrekking heeft op de sloop of uiterlijke verschijningsvorm van bebouwing.

Veel gemeenten hebben in het kader van het regionaal overleg afspraken gemaakt met de provincie over de toepassing van de kwaliteitsverbetering landschap. Voor die gemeenten geldt dat zij in de toelichting van het bestemmingsplan naar deze afspraken kunnen verwijzen. Overigens is het daarbij nog steeds nodig dat conform de gemaakte afspraken de kwaliteitsverbetering bij concrete ontwikkelingen in het bestemmingsplan geborgd wordt. In geval daarbij een landschapsfonds is ingesteld, geldt dat er over de besteding van dat fonds periodiek verslag wordt gedaan in het regionaal overleg.

Doorwerking plangebied

Onderhavige ruimtelijke ontwikkeling betreft het vergroten van een agrarisch bouwvlak tot 1,5 hectare. Conform het beleid is deze ontwikkeling aan te merken als een categorie 2 ontwikkeling. Hiervoor geldt een landschappelijke inpassing. In de bijlage is een inrichtingsplan met de landschappelijke inpassing opgenomen. Deze kwaliteitsverbetering wordt geborgd in de voorschriften van de omgevingsvergunning middels een voorwaardelijke bepaling.

Concluderend

Voldaan wordt aan de gestelde regels in de Interim Omgevingsverordening. Zo is er sprake van een zorgvuldige veehouderij. Ook zal worden voldaan aan de regels voor staldering. Met de voorziene landschappelijke inpassing wordt tevens voldaan aan de voorwaarden voor kwaliteitsverbetering. Daarmee is de beoogde ontwikkeling mogelijk en passend binnen het beleid van de provincie..

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 *Structuurvisie Buitengebied Oss - 2015*

De gemeente Oss heeft een omvangrijk buitengebied. In de afgelopen jaren zijn de buitengebieden van Oss, Lith en Geffen samengevoegd. Voor de afzonderlijke buitengebieden waren al structuurvisies opgesteld. Het is belangrijk dat de gemeente een integrale visie heeft op het totale buitengebied van de gemeente Oss. Deze visie is samengekomen in de 'Structuurvisie Buitengebied Oss - 2015'. Het plangebied van deze structuurvisie is het totale buitengebied van de gemeente Oss, met uitzondering van motorcrosscircuit Nieuw-Zevenbergen en vakantiepark Herperduin. De structuurvisie biedt de juridische basis voor financiële bijdragen bij ruimtelijke ontwikkelingen.

In de structuurvisie zijn doelstellingen opgenomen die moeten leiden tot een robuuste en duurzame ruimtelijke structuur voor een vitaal en multifunctioneel buitengebied. Dit moet resulteren in:

- Een vitaal buitengebied, waar een goed evenwicht is tussen alle aanwezige functies zoals landbouw, toerisme, recreatie, natuur, water en wonen
- Een versterking van de ruimtelijke identiteit met aandacht voor verscheidenheid, ruimte en landelijkheid
- Een versterking van de aanwezige landschapstypen: uiterwaarden, oeverwal, komgebied, dekzandrand en dekzandrug
- Behoud, herstel en/of ontwikkeling van de landschappelijke, cultuurhistorische en ecologische structuren en elementen
- Gebieden met blijvende ruimte en mogelijkheden voor (grondgebonden) landbouw, met name binnen het primaire agrarisch gebied
- Voldoende afstand tussen slecht verenigbare functies zoals wonen en intensieve veehouderij
- De instandhouding van de leefbaarheid door het zorgvuldig en afgewogen bieden van ruimte aan nieuwe economische dragers
- Nieuwe impulsen voor toerisme en recreatie, met bijzondere aandacht voor versterking van de recreatie in de Maashorst en het Maasgebied en het ontwikkelen van aantrekkelijke uitlooptgebieden met natuur en recreatie nabij de stad Oss en toeristisch-recreatieve verbindingen tussen kernen op afstand van de Maas en de Maasdijk
- Het bieden van ruimte voor waterveiligheid, waterkwantiteit en waterkwaliteit

De bovenstaande doelstellingen worden doorvertaald naar een ontwikkelingsvisie per landschapstype. We maken onderscheid tussen:

- Uiterwaarden
- Oeverwal
- Komgebied
- Dekzandrand
- Dekzandrug
- Primair agrarisch gebied

Per landschapstype is een gebiedsbeschrijving, een ruimtelijke en een functionele visie opgenomen. Naast de visies per landschapstype zijn er ook ontwikkelingsvisies opgesteld per bebouwingsconcentratie. Per bebouwingsconcentratie is een beschrijving van de ruimtelijke situatie van het gebied gegeven, evenals een visie over landschappelijke kenmerken en de mogelijkheden voor ontwikkelingen en transformaties. We beschrijven in welke bebouwingsconcentraties de realisatie van nieuwe woningen ruimtelijk voorstelbaar is. Daarnaast geven we aan welke andere functies eventueel mogelijk zijn. Uitgangspunt is nieuwe burgerwoningen in het buitengebied niet gewenst zijn. In hoofdlijn zijn de mogelijkheden voor het bouwen van nieuwe burgerwoningen in het buitengebied beperkt tot drie mogelijkheden: in de vorm van een stedelijke ontwikkeling binnen zoekgebied verstedelijking, in de vorm van een ruimte-voor-ruimte woning binnen een bebouwingsconcentratie, of met de regeling kwaliteitsverbetering bebouwingsconcentraties binnen zoekgebied verstedelijking.

De oeverwal is een hoger gelegen rug in het landschap en ligt binnendijs op enige afstand van de rivier de Maas. De oeverwal heeft een kleinschalig en halfopen tot besloten karakter. Het gebied is door bewoners intensief in cultuur gebracht. De oude perceelindeling van vóór 1850, is deels nog herkenbaar in het landschap aanwezig. Het verkavelingspatroon is blokvormig en overwegend onregelmatig. Het

intensieve en hoogdynamische grondgebruik bestaat uit een afwisseling van grasland, bouwland, een enkele boomgaard en bebouwing in linten (met een voor- en achterstraat). De karakteristiek van de oeverwal was 100 jaar geleden uitgesprokener dan nu; het was kleinschaliger en meer besloten.

De oeverwal is een gemengd gebied met als hoofdfuncties wonen, toerisme, recreatie en landbouw. De (agrarische) bedrijven op de oeverwal dienen in het kleinschalige landschap van de oeverwal ingepast te worden. Het gaat hier om maatwerk, waarbij gelet moet worden op het behoud en/of creëren van waardevolle doorzichten op het landschap. Erfbeplanting maakt onderdeel uit van de landschappelijke inpassing van de (agrarische) bedrijven.

3.4.2 Verkeer

Mobiliteitsvisie, Balans in beweging

In de mobiliteitsvisie (2009) staan drie begrippen centraal; bereikbaarheid, verkeersveiligheid en leefbaarheid. Het centrale doel van de mobiliteitsvisie is het in balans brengen van de bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid in de gemeente, nu en in de toekomst. Om deze balans te bereiken streeft de gemeente naar een verschuiving in het gebruik van vervoerswijzen. Een groter deel van de verplaatsingen moet plaats gaan vinden met de fiets of met het openbaar vervoer. Dit is nodig om Oss bereikbaar en leefbaar te houden. Oss wil de verschuiving bereiken door het gebruik van fiets en openbaar vervoer te stimuleren. Deze vervoerswijzen moeten veilig en comfortabel zijn en men moet snel op de plaats van bestemming kunnen komen. De goede bereikbaarheid is met name gericht op de economisch belangrijke gebieden van Oss. De bedrijventerreinen vallen hieronder. De doorstroming op de wegen naar de bedrijventerreinen (i.c. N329) moet optimaal zijn. Hoewel de bereikbaarheid van de economisch belangrijke gebieden voor alle vervoerswijzen goed moet zijn, streeft de gemeente wel naar een verschuiving van vervoerswijze. Korte verplaatsingen moeten bij voorkeur per fiets of te voet afgelegd worden en niet per auto. Voor het vervoer van goederen zal het gebruik van water en spoor verder gestimuleerd worden.

In de uitwerkingsfase zullen de doelstellingen uit de visie langs drie lijnen worden uitgewerkt: infrastructuur, gedrag en organisatie. Er heeft inmiddels een uitwerking plaatsgevonden in de deelplannen Wegen, Fiets, Openbaar Vervoer en Gedrag.

Onderhavig initiatief leidt niet tot een verandering in het aantal verkeersbewegingen.

Parkeren

Op 22 augustus 2006 heeft het college van burgemeester en wethouders de nota "parkeernormen voor woonwijken" vastgesteld. In deze notitie staat beschreven welke parkeernormen gehanteerd moeten worden bij nieuwe projecten (zowel uitbreidingen als herstructurering). Uitgangspunt voor herontwikkeling is dat het parkeren op eigen terrein dient te worden opgelost. Ten aanzien van dit plangebied gaat het echter niet om een nieuwe situatie maar om het vastleggen van een bestaande situatie (enkele kleine ontwikkelingen daargelaten).

Voor onderhavig initiatief zijn geen extra parkeervoorzieningen benodigd.

Verkeer: ontsluitingswegen

Onderhavig initiatief leidt niet tot een verandering in het aantal verkeersbewegingen.

3.4.3 Beleid aan huis gebonden activiteiten

Op 22 november 2012 heeft de gemeenteraad het Beleid aan huis gebonden activiteiten - Actualisatie 2012 vastgesteld. Het beleid voor aan huis gebonden activiteiten is opgesteld om mogelijkheden te bieden aan ondernemen vanuit de eigen woning. Door de jaren heen zijn de activiteiten die aan huis worden ondernomen steeds meer divers geworden. Het gaat allang niet meer alleen om een huisarts of accountant aan huis. Er is een breed scala dat aan huis uitgeoefend kan worden. Voorbeelden zijn een adviesbureau, pedicure of afslanksalon. Ook komen er steeds vaker vragen om kleinschalige cursussen te mogen geven, voor kleinschalige kinderopvang, ambachtelijke bedrijfjes of een bed en breakfast. Met het beleid wordt ingespeeld op de veranderende inzichten over aan huis gebonden activiteiten. Er wordt ruimte gegeven aan deze nieuwe vormen om vanuit de thuissituatie te werken. Het gaat dus altijd om een bewoner die de activiteit uitvoert. Een andere belangrijke voorwaarde is steeds dat de activiteit zich goed verhoudt met de woonomgeving.

Het beleid aan huis gebonden activiteiten is er op gericht om zoveel mogelijk rechtstreeks toe te staan. Er is een lijst opgesteld met een breed scala aan activiteiten die rechtstreeks mogen worden uitgeoefend in de woning. Deze lijst is als bijlage opgenomen in de toelichting van het bestemmingsplan.

Bij het opstellen van de lijst van rechtstreeks toegestane activiteiten is de woonomgeving het uitgangspunt geweest. Dit houdt in dat er geen bedrijven op staan die veel verkeer aantrekken of activiteiten die milieuhinder veroorzaken, die niet past in een woonomgeving. Het oppervlak van de rechtstreeks toegestane activiteiten is 35m².

Maar niet alle activiteiten kunnen rechtstreeks in een woning worden uitgevoerd. Soms is een toetsing vooraf nodig. Als dit positief is, wordt toestemming verleend in de vorm van een 'omgevingsvergunning waarbij van het bestemmingsplan wordt afgeweken'. Bij deze afweging spelen publieksaantrekkende werking en milieu- en verkeersaspecten altijd een rol.

Voorbeelden van activiteiten waarbij een toetsing vooraf nodig is zijn: een groter oppervlak dan het toegestane 35 m², andere activiteiten dan die in de lijst zijn opgenomen of groepsmatige activiteiten. In het nieuwe beleid worden de mogelijkheden voor dit afwijkend gebruik beschreven. Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor afwijkend gebruik moet de aanvrager een concrete aanvraag om toestemming bij de gemeente indienen.

Hoofdstuk 4 Verantwoording

4.1 Milieu- en omgevingsaspecten

In deze paragraaf wordt ingegaan op de milieu- en omgevingsaspecten die verband houden met, of betrekking hebben op de ruimtelijke ontwikkeling. Het gaat daarbij meestal om de wisselwerking met de omgeving. Welke gevolgen heeft het initiatief voor de omgeving en omwonenden? Maar ook, welke gevolgen hebben activiteiten in de omgeving voor de mogelijkheden op de projectlocatie?

Achtereenvolgens komen de volgende aspecten aan bod:

- Bedrijven en milieuzonering (§ 4.1.1)
- Bodem (§ 4.1.2)
- Externe veiligheid (§ 4.1.3)
- Geurhinder: agrarisch (§ 4.2.4)
- Geur: industrieel (§ 4.1.5)
- Luchtkwaliteit (§ 4.1.6)
- Mobiliteit en parkeren (§ 4.1.7)
- Straling (§ 4.1.8)
- Water (§ 4.1.9)
- Weg-, spoor-, en industrielawaai (§ 4.1.10)

Hierbij zij opgemerkt dat op de locatie wordt beschikt over een milieuvergunning voor het houden van paarden.

4.1.1 *Bedrijven en milieuzonering*

Een goede ruimtelijke ordening voorkomt hinder en gevaar. Dit kan door voldoende afstand te houden tussen milieubelastende activiteiten van bedrijven en gevoelige functies, zoals woningen. Het doel van milieuzonering is om de kwaliteit van het woon- en leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Daarnaast kan milieuzonering bedrijven voldoende zekerheid bieden om hun activiteiten duurzaam uitvoeren. De handreiking Bedrijven en milieuzonering van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) geeft richtafstanden om de milieuzonering van bedrijven te kunnen bepalen.

In de omgeving zijn zowel agrarisch bedrijven als bedrijfsbestemmingen en burgerwoningen gelegen. Het dichtstbijzijnde agrarisch bedrijf is gelegen aan de Vlierbosstraat 12 op een afstand van 140 meter gemeten tussen de bouwvlakken en 260 meter tot de bij dat bedrijf behorende bedrijfswoning. Onderhavige inrichting betreft een varkenshouderij met een grootste richtafstand voor geur van 200 meter, waar ten aanzien van de woning aan wordt voldaan. De dichtstbij gelegen bedrijfsbestemming betreft een nutsvoorziening die verband houdt met de daar lopende gasleidingen. Met de leidingbeheerder Gasunie is uitvoerig overleg gevoerd. Zij zijn akkoord met onderhavige ontwikkeling. Ook worden er met onderhavig initiatief geen extra kwetsbare objecten toegelaten. De twee nabij gelegen burgerwoningen ten oosten, Vlierbosstraat 16 en Kalfsheuvel 2, behoren beiden tot een voormalige veehouderij. Beide woningen zijn daarmee niet geurgevoelig om welke reden het niet bezwaarlijk is dat niet wordt voldaan aan de richtafstand voor geur. De dichtstbij gelegen geurgevoelige woning betreft Kalfsheuvel 3. Ten opzichte van deze woning wordt ruimschoots voldaan aan de richtafstand van 200 meter.

Aangezien het bedrijf voldoet aan alle richtafstanden zijn er geen belemmeringen op het aspect milieuzonering. Bovendien blijft de toetsing tot omliggende locaties in veel gevallen gelijk aan de toetsing zoals deze nu is daar de afstand tot deze bestemmingen niet wijzigt. Het bouwvlak wordt enkel in zuidelijke richting uitgebreid.

Bestrijdingsmiddelen

Wat betreft het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen bestaan geen wettelijke bepalingen inzake de minimaal aan te houden afstanden tussen gronden waarop gewassen worden geteeld en nabijgelegen

woningen (uitspraken Raad van State van 13 mei 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BI3702, van 15 juni 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1648 en van 31 augustus 2015 ECLI:NL:RVS:2016:2373).

Als vuistregel wordt, tussen gevoelige functies en agrarische bedrijvigheid in de fruitsector, de boomteelt en de glastuinbouw in het algemeen, een afstand van 50 meter aangehouden in verband met het gebruik van bestrijdingsmiddelen. Genoemde vuistregel van 50 meter betreft geen minimaal aan te houden afstand. Deze vuistregel brengt niet met zich dat een keuze voor een kortere afstand in een bepaalde situatie niet redelijk kan zijn, indien aan die keuze een deugdelijke belangenafweging en motivering ten grondslag zijn gelegd.

In de directe omgeving van het perceel bevinden zich verschillende akkers, die (gekeken naar de luchtfoto 2018) in gebruik zijn voor de vollegrondsteelt van gewassen cq. weilanden. Daarbij kunnen gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt. Gewasbeschermingsmiddelen worden bij dergelijke activiteiten op een zodanige wijze gebruikt dat daarbij nauwelijks een spuitnevel ontstaat die de omgeving negatief kan beïnvloeden, dit in tegenstelling tot het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen bij bomen- of fruitteelt. Op basis hiervan kan hierbij een kleinere afstand tot woningen worden aangehouden. Het is onwaarschijnlijk dat de akker naast de woning in de toekomst zal worden gebruikt voor bomen- of fruitteelt, waarbij gewasbeschermingsmiddelen op een andere manier worden gebruikt, omdat dit in het betreffende gebied geen gangbare teelt betreft.

Ter plaatse van de woning zal sprake zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, ook bij het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen op de naastgelegen akkers. Daarbij treden er geen veranderingen op ten aanzien van de woning.

4.1.2 Bodem

Op basis van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening en artikel 3.2 Algemene wet bestuursrecht, moet in planvorming rekening gehouden worden met de bodemkwaliteit in relatie tot de gewenste functies. In de Bouwverordening van de gemeente Oss is geregeld dat onder bepaalde omstandigheden het oprichten van gebouwen pas kan plaatsvinden als de bodem geschikt is (of geschikt is gemaakt) voor het beoogde doel. Om die reden dient bij iedere nieuwbouwactiviteit de bodemkwaliteit door middel van onderzoek te worden vastgesteld.

De bestemming van de locatie zal in zoverre wijzigen, dat de agrarische grond een bouwvlak toebedeeld krijgt voor de realisatie van een stal. De mate waarin beoordeling van de bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging. Beoordeling van het aspect bodemkwaliteit kan achterwege blijven in een aantal situaties. Bij het wijzigen van de bestemming van een al bebouwd perceel, waarbij de nieuwe gebruiksvormen een voor de beoordeling van het aspect bodemkwaliteit vergelijkbaar gebruik kennen, is beoordeling van het aspect bodemkwaliteit niet aan de orde. Dit is in onderhavige situatie het geval. Het perceel is reeds volledig in gebruik voor de gewenste agrarische bedrijfsfunctie. Het uitvoeren van een verkennend bodemonderzoek wordt niet noodzakelijk geacht. De bodemgebruiksfunctie wijzigt niet. Ook is geen sprake van de realisatie van een gevoelige functie.

De factoren die kunnen bijdragen tot emissies naar de bodem zijn mest, olie, en afvalwater. Om dit tot een minimum te beperken zijn de putten gerealiseerd van beton met een betonkwaliteit conform de bouwtechnische richtlijnen mestbassins en zijn oliehoudende producten opgeslagen in gecertificeerde lekbakken.

Met betrekking tot het aspect bodemverontreiniging zijn er geen bezwaren voor het huidige en/of toekomstige gebruik van de locatie.

4.1.3 Externe veiligheid

Rijkskader

Externe veiligheid behandelt de risico's die ontstaan als gevolg van opslag van of handelingen met gevaarlijke stoffen. Deze risico's kunnen hun weerslag hebben op de omgeving. Het wettelijke kader voor externe veiligheid bestaat onder meer uit:

- het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)
- het Besluit externe veiligheid transportassen
- het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Eenzijds gaat het over de *risicobronnen* (bedrijven of transportroutes). Anderzijds gaat het over de *risico-ontvangers* (omstanders die niets met de opslag van of handelingen met gevaarlijke stoffen te maken hebben). Wat betreft de *risico-ontvangers* maakt de wetgeving onderscheid in kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten. Kwetsbare objecten zijn gebouwen, waarin (of waarbij) groepen van circa 50 personen of groter, gedurende langere aaneengesloten tijd verblijven. Ook sommige gebouwen waarin/waarbij kleinere groepen verblijven, worden als kwetsbaar object gezien, wanneer die personen beperkt zelfredzaam zijn (zoals zieken, bejaarden of gehandicapten). Beperkt kwetsbare objecten zijn verspreid liggende woningen en bedrijven waarin/waarbij groepen van minder dan 50 personen gedurende langere aaneengesloten tijd verblijven. In de landelijke wetgeving wordt meer gedetailleerd beschreven wat er onder kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten wordt verstaan. Belangrijk is hierbij dat de opsomming in de wetgeving niet limitatief is, zodat er in de verdere uitwerking van het beleid nog enige vrijheid rest.

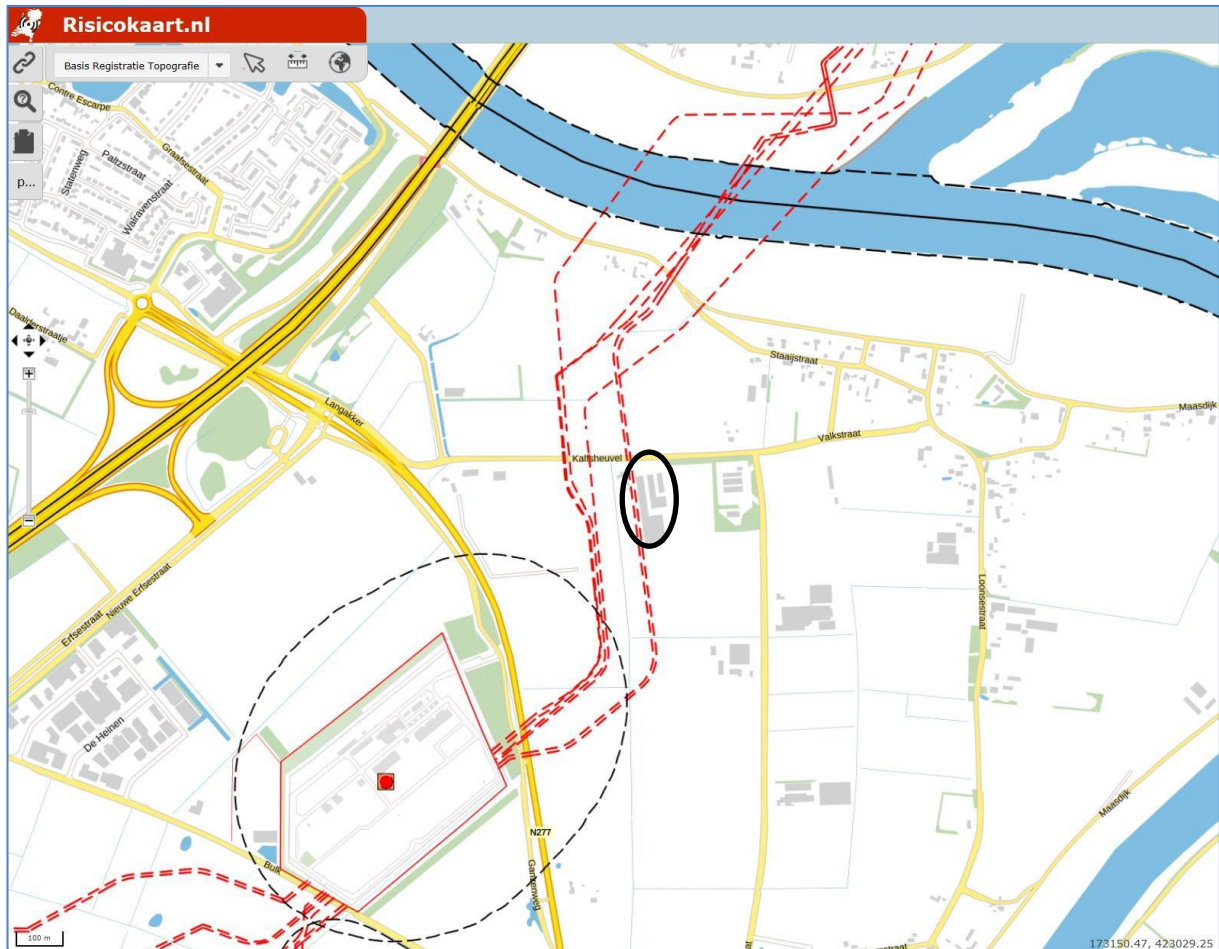
Verder maakt de wetgever onderscheid tussen het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risico (PR) geeft de kans, op een bepaalde plaats, om te overlijden als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De kans heeft betrekking op een fictief persoon die continu op die plaats aanwezig is. Het PR kan op de kaart worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. De wetgever schrijft voor hoe moet worden omgegaan met de PR 10-6/jaar. Binnen deze contour heeft iemand die hier continu aanwezig is de kans van 1 op één miljoen om te overlijden als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico (GR) is een maat voor de kans dat bij een ongeval een groep slachtoffers valt met een bepaalde omvang. Het GR is daarmee een maat voor de maatschappelijke ontwrichting bij een calamiteit. Het GR wordt bepaald binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Dit invloedsgebied wordt begrensd door de 1% letaliteitsgrens (tenzij anders bepaald): de afstand waarop niet meer dan 1% van de blootgestelde mensen in de omgeving komt te overlijden bij een calamiteit met gevaarlijke stoffen.

Gemeentelijk kader

Ook in de gemeente Oss zijn risicobronnen aanwezig in de vorm van transportassen en stationaire activiteiten. Dit vraagt om een gemeentelijke visie. Op 19 mei 2011 heeft de gemeenteraad de Beleidsvisie Externe veiligheid vastgesteld. Deze beleidsvisie beschrijft op welke manier de gemeente Oss externe veiligheid in haar afwegingen betreft.

Met de realisatie van een dierenverblijf, is sprake van de oprichting van een beperkt kwetsbaar object.

Gekeken naar onderstaande risicokaart en de signaleringskaart Externe veiligheid 2016 van de gemeente Oss ligt de locatie op korte afstand van de volgende risicobronnen; zes hogedrukgasleidingen direct langs zij de planlocatie. Deze leidingen lopen naar het compressorstation van de Nederlandse Gasunie NV aan de Ganzenweg 10 te Huisseling. Verder liggen de volgende transportroutes nabij de locatie; de vaarroute over de Maas op circa 650 meter afstand en de provinciale weg N277 op circa 320 meter afstand.

Uitsnede risicokaart (planlocatie rood omlijnd)

Nabijgelegen transportroutes

Beleidsvisie externe veiligheid Oss

In paragraaf 4.1.2 van de beleidsvisie wordt ingegaan op vervoer over de weg. Uit onderzoek, onder meer in het kader van het Basisnet, blijkt voor de gemeente Oss dat:

- Er geen knelpunten zijn vanuit het plaatsgebonden risico;
- De oriëntatiewaarde van het groepsrisico nergens overschreden wordt;

De route voor vervoer van gevaarlijke stoffen in Oss is beperkt tot de N329 en alle wegen op de industrieterreinen Elzenburg, de Geer, Moleneind, Landweer en Danenhoef. De N277 valt niet binnen deze route.

In paragraaf 4.1.4 van de beleidsvisie wordt ingegaan op vervoer over het water. Hierin staat: Uit de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen, zoals deze van kracht is vanaf 1 januari 2010, blijkt dat de rivier de Maas is gecategoriseerd als zwarte vaarroute (belangrijke binnenvaartroute). Dit betekent:

- Er is geen sprake van plaatsgebonden risico-contouren op de oever.
- Het invloedsgebied is 1.070 meter, gebaseerd op het vervoer van toxische stoffen.

Het vervoer van gevaarlijke stoffen over water is relatief beperkt en kent geen zonering.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit deel van het beleid verouderd is. De circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen is, zoals al aangegeven in de voetnoot van de beleidsvisie, op 11 november

2013 vervangen door het Besluit externe veiligheid transportroutes. De conclusies veranderen hierdoor echter niet, het invloedsgebied blijft hetzelfde.

Planologische kaders

In hoofdstuk 6 van de Beleidsvisie externe veiligheid Oss (versie maart 2011, revisie 6.4) worden planologische kaders gegeven. Langs waterwegen en provinciale & gemeentelijke wegen is, vanwege de beperkte vervoersomvang van gevaarlijke stoffen, geen kader opgenomen. Het risico op een ongeval met gevaarlijke stoffen is hier dusdanig klein dat er voor is gekozen om niet van tevoren ruimtelijke keuzes te maken.

In bijlage 2 van de beleidsvisie externe veiligheid Oss (versie maart 2011, revisie 6.4) is de navolgende standaardtekst opgenomen, welke gebruikt kan worden bij ruimtelijke plannen die op meer dan 300 meter van een transportas liggen.

Gebieden waar de standaard verantwoording van toepassing is:

- Zone IV, zoals omschreven in paragraaf 6.1.4
- Het invloedsgebied langs de Maas, zoals aangegeven in voetnoot 16 van hfdst. 6.
- Toxische scenario's bij bedrijven, vanaf 200 meter

De motivatie/verantwoording hierbij is:

Ontwikkeling groepsrisico

Indien een ruimtelijk plan tot toename van de personendichtheid leidt, betekent dit dat:

- vanwege de afstand tot de plaats van het mogelijke incident,
- de aard van incident (blootstelling aan toxisch gas), het groepsrisico niet significant zal toenemen.

Mogelijkheden tot beperking van het groepsrisico

De mogelijkheid tot beperking van het groepsrisico door het beïnvloeden van de personendichtheid is geen item.

- Toename van de personendichtheid heeft geen significant effect op het groepsrisico.
- De kans op overlijden door een incident met gevaarlijke stoffen is hier bijzonder klein.

De bestrijdbaarheid van de omvang van een ramp of zwaar ongeval

Voor deze gebieden speelt het bestrijdbaarheidsvraagstuk niet. De bestrijding vindt plaats bij de bron, op afstand van deze gebieden. Ten aanzien van de algemene mogelijkheden van de bestrijdbaarheid wordt verwezen naar het door de regionale brandweer/de Veiligheidsregio opgestelde 'risicoprofiel'.

Mogelijkheden tot zelfredzaamheid

Omdat blootstelling aan een toxisch gas het bepalende scenario is, biedt 'schuilen' de beste wijze van zelfredzaamheid. Schuilen vindt plaats binnen bouwwerken. De mate waarin deze bouwwerken afsluitbaar zijn tegen de indringing van toxisch gas en de tijdsduur dat deze bouwwerken worden blootgesteld zijn hierbij parameters.

Bij bestaande bouwwerken worden geen aanvullende maatregelen getroffen om mogelijke indringing van toxisch gas te verminderen. Aanpassing van bijvoorbeeld oude woningen op dit punt is ingrijpend en kostbaar. Bij nieuwe bouwwerken is sprake van een steeds betere isolatie, welke zorgt voor een goede bescherming tegen het binnendringen van het toxische gas. Nieuwe gebouwen die voorzien zijn van een luchtbehandelingsinstallatie, waardoor het toxisch gas naar binnen kan worden gezogen dienen voorzien te zijn van mogelijkheden om dit systeem met één druk op de knop uit te schakelen.

Van belang is dat bewoners tijdig gewaarschuwd worden. Dit gebeurt door het in werking stellen van het WAS als onderdeel van de algemene Rampenbestrijding. De zone III gebieden in de bebouwde kom van Oss vallen geheel binnen het dekkinggebied van het WAS.

Nabijgelegen buisleidingen

Voor dit project zijn zes buisleidingen direct relevant. Het betreft hogedrukaardgastransportleidingen:

- h) Buisleiding A-533 (Gasunie): leiding parallel aan perceel op ca. 6,5 meter;
 - a. uitwendige diameter 1.220 mm / 48,03 inch
 - b. maximale werkdruk 6.620 kpa
- i) Buisleiding A-524 (Gasunie): leiding parallel aan perceel op ca. 12 meter;
 - a. uitwendige diameter 1.220 mm / 48,03 inch
 - b. maximale werkdruk 6.620 kpa
- j) Buisleiding A-505 (Gasunie): leiding parallel aan perceel op ca. 100 meter;
 - a. uitwendige diameter 914 mm / 35,98 inch
 - b. maximale werkdruk 6.620 kpa
- k) Buisleiding A-507 (Gasunie): leiding parallel aan perceel op ca. 106 meter;
 - a. uitwendige diameter 1.067 mm / 42,01 inch
 - b. maximale werkdruk 6.620 kpa
- l) Buisleiding A-664 (Gasunie): leiding parallel aan perceel op ca. 113 meter;
 - a. uitwendige diameter 1.219 mm / 47,99 inch
 - b. maximale werkdruk 7.990 kpa
- m) Buisleiding A-674 (Gasunie): leiding parallel aan perceel op ca. 116 meter;
 - a. uitwendige diameter 1.219 mm / 47,99 inch
 - b. maximale werkdruk 7.990 kpa

In bijlage 6 van het handboek - buisleidingen in bestemmingsplannen - is een methodiek opgenomen hoe om te gaan met buisleidingen in bestemmingsplannen. Voor het berekenen van risico's van buisleidingen die onder de werkingssfeer van het Bevb vallen is de Handleiding risicoberekeningen Bevb opgesteld.

Voor de beoordeling van het risico zijn er twee belangrijke risicomaten:

- het plaatsgebonden risico
- het groepsrisico

Het plaatsgebonden risico

De situatie betreft een bestaande leidingstrook waarvoor, conform paragraaf 5.1 uit het handboek, allereerst een nieuwe risicoberekening moet worden opgesteld.

Waarschijnlijk blijft de contour voor het plaatsgebonden risico binnen de belemmeringenstrook van 4 of 5 meter breedte ter weerszijden van het hart van de buisleiding (4 meter indien de leidingdruk minder is dan 4000 kPa, 5 meter wanneer de leidingdruk 4000 kPa of meer is). Het plaatsgebonden risico wordt hierbij weergegeven als contour

Het groepsrisico

Het groepsrisico valt niet met een contour weer te geven. Een ander belangrijk verschil met het plaatsgebonden risico is dat een groepsrisicoberekening gebaseerd is op een combinatie van het risico van een buisleiding én de aanwezigheid van groepen personen in de omgeving. Bij een groepsrisicoberekening is de populatiedichtheid en de afstand van die populatiedichtheid tot een buisleiding van grote invloed op het berekeningsresultaat.

Tot welke afstand moeten populaties worden geïnventariseerd?

In principe moet de populatiedichtheid worden geïnventariseerd voor het gehele gebied waarbinnen dodelijke slachtoffers kunnen vallen. Dit gebied wordt begrensd met de 1% lethaliteitscontour. Omdat de ligging van de 1%-lethaliteitscontour door vele factoren wordt bepaald, is het niet mogelijk om hiervoor een algemeen geldende afstand te geven.

Buisleidingen – Beleidsvisie gemeente Oss

In paragraaf 6.2 van de Beleidsvisie externe veiligheid Oss (versie maart 2011, revisie 6.4) worden planologische kaders gegeven voor hoge druk aardgastransportleidingen.

Voor de hoge druk aardgasleidingen wordt een andere aanpak gebruikt dan voor de (spoor)wegen, aangezien het maatgevend scenario, een fakkelbrand, en bijbehorend invloedsgebied verschilt van getransporteerde stoffen over de weg en het spoor. Dit heeft een andere zone-indeling tot gevolg.

Voor de hoge druk aardgastransportleiding is het maatscenario een (externe) beschadiging waardoor gas vrijkomt dat vervolgens ontsteekt en een fakkelbrand vormt. Bij een fakkelbrand is de warmtestraling maatgevend voor de afstandsbeoordeling. In het nieuwe beleid wordt langs een hoge druk aardgastransportleiding een 100% en 1 % lethaliteitscontour vastgesteld.

De locatie wordt aangemerkt als Beperkt kwetsbaar object (BKO) en valt binnen de 100% lethaliteitscontour (zwaarte 2). Of de locatie ook binnen de $pr-10^6$ contour valt (zwaarte 1), moet blijken uit de berekening.

Verantwoording zwaarte 1

- 1) Er is noodzaak de voorziening op deze plek te realiseren. Alternatieven zijn afgewogen.
- 2) Bestrijdbaarheid:
 - er is een goede verkeerskundige ontsluiting voor hulpdiensten;
 - er wordt voldaan aan de Handleiding bluswatervoorziening of een gelijkwaardig voorstel van de brandweer;
 - er is voldoende opvang, afvoersloten;
 - er zijn minimaal twee vluchtroutes van de bron af;
 - kwetsbare objecten moeten aan risicoluwe zijde worden gerealiseerd;
- 3) Er moet grondig gekeken worden naar de maatregelen:
 - in beschouwing nemen van bouwtechnische maatregelen, centrale afgrenzing van het luchtcirculatiesysteem of maatregelen om de schuilmogelijkheden te vergroten;
 - maatregelen moeten privaatrechtelijk of anderszins worden afgedwongen bij projectontwikkelaar/initiatiefnemer;
 - aandacht voor organisatorische en communicatiemaatregelen om de zelfredzaamheid in geval van een calamiteit te vergroten.

Verantwoording zwaarte 2

- 1) Er hoeft geen noodzaak te worden aangetoond om voorziening op deze plek te realiseren.
- 2) De zelfredzaamheid is goed
- 3) Bestrijdbaarheid: zie boven
- 4) Maatregelen:
 - maatregelen moeten in beschouwing worden genomen;
 - privaatrechtelijk afdwingen is niet nodig
 - aandacht voor organisatorische en communicatiemaatregelen

Compressorstation

Ten westen van het plangebied ligt op een afstand van circa 400 meter het compressorstation van de Nederlandse Gasunie NV. Deze bestaat uit een compressor/mengstation voor het op druk brengen en op de juiste kwaliteit brengen van het aardgas dat uit Noord-Nederland wordt aangevoerd. Van en naar de installatie lopen verschillende hogedruk aardgastransportleidingen. Het maatgevend scenario voor deze inrichting is een fakkelbrand. Hierbij ontstaat als gevolg van werkzaamheden een gaslekage waarna het ontsnappende gas ontsteekt. Bij een brand van binnen deze inrichting kunnen er slachtoffers zijn tot op een afstand van 550 meter. Tot op een afstand van 300 meter kunnen secundaire branden ontstaan. Het invloedsgebied van dit station reikt daarmee over onderhavige varkenshouderij, waarvoor een verantwoording van het groepsrisico benodigd is. De planlocatie is niet gelegen binnen het plaatsgebonden risicogebied van het compressorstation.

Voor bedrijventerrein De Bulk, gelegen direct ten oosten van het compressorstation, is destijds het groepsrisico in kaart gebracht en berekend. Zie bijlagen. Uit de QRA van de Gasunie blijkt dat het groepsrisico in het gebied zich onder de oriënterende waarde bevindt. Dit blijft zelfs het geval als uitgegaan wordt van 500 aanwezige personen, vier keer zoveel als ingeschat op basis van het aantal bedrijven. Voor de verantwoording van het groepsrisico binnen onderhavig plangebied wordt verwezen naar hetgeen navolgend gesteld ten aanzien van de nabijgelegen buisleidingen. Ook hierbij is er het risico van een fakkelbrand en dan op een veel kleinere afstand. Daarmee is de aanwezigheid van het compressorstation niet bepalend voor de verantwoording van het groepsrisico.

Casus

Aangezien het gaat om een verlenging van een varkensstal, met beperkte aanwezigheid van personen, en het beperkt aantal aanwezige personen, is het realistisch om aan te nemen dat het groepsrisico in de beoogde situatie de oriëntatiewaarde (nog steeds) niet zal overschrijden. Om deze reden is er geen volledige QRA uitgevoerd. Wel is het voornemen voorgelegd aan de veiligheidsregio en Gasunie. Zij kunnen instemmen met het planvoornemen. Zie voor het advies van de veiligheidsregio de bijlagen. De Gasunie is vanaf het begin betrokken geweest bij de planvorming en is volledig op de hoogte van hetgeen gaat gebeuren. Zij hebben hier ook afspraken over gemaakt met initiatiefnemer.

Concluderend kan gesteld worden dat er geen belemmeringen zijn op het gebied van de externe veiligheid voor de voortgang van het plan.

4.1.4 Geurhinder: agrarisch

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is het beoordelingskader voor geur bij milieuvergunningen, bestemmingsplannen en omgevingsvergunningen. Het gaat uitdrukkelijk om agrarische geur van landbouwhuisdieren uit dierstallen. De wet maakt onderscheid tussen geurnormen voor intensieve en extensieve veehouderijen. De geurbelasting van intensieve veehouderijen wordt berekend en uitgedrukt in de vorm van een geurcontour. De geurbelasting van extensieve veehouderijen wordt uitgedrukt in vaste afstanden.

De gemeente Oss heeft op basis van de wet een eigen geurbeleid opgesteld. Het geurbeleid bestaat uit twee delen: de "Geurgebiedsvisie 2013" en de "Agrarische geurverordening gemeente Oss 2013". Het hanteert per soort gebied een eigen geurnorm en streeft de volgende doelen na:

- de burger beschermen tegen geurhinder
- de veehouderijen niet onnodig beperken
- ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk maken, onder de voorwaarde dat er een aanvaardbaar woon- en leefklimaat is.

De gemeentelijke "Beleidsregel ruimtelijke ontwikkelingen en geurhinder" is van belang voor de vraag of een ruimtelijke ontwikkeling kan plaatsvinden. De beleidsregel geeft aan wanneer sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Op de locatie wordt een veehouderij uitgeoefend in de vorm van een varkenshouderij. Om deze reden dient gekeken te worden naar de geurbelasting op omliggende gevoelige objecten.

Voor de (bedrijfs)woningen in de omgeving (voorheen) behorend tot een veehouderij is in artikel 3 van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) de volgende regel gesteld.

In afwijking van het eerste lid bedraagt de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij:

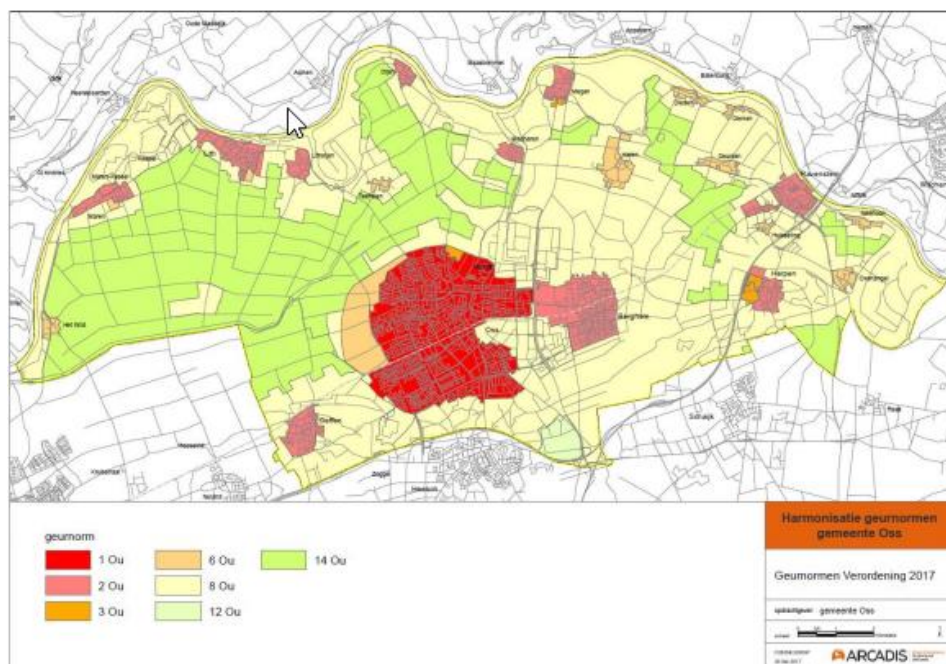
- a. ten minste 100 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en
- b. ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Onderhavige locatie is buiten de bebouwde kom gelegen. Aan een afstand van 50 meter ten opzichte van betreffende woningen van derden wordt voldaan. De woning aan Vlierbosstraat 16 moet worden aangemerkt als de dichtstbijzijnde woning bij een (voormalige) veehouderij en is gelegen op een afstand van circa 150 meter vanaf het dichtstbijzijnde emissiepunt van de inrichting gemeten en op circa 130 meter afstand van de buitenzijde van het dichtstbijzijnde dierenverblijf van de inrichting. Aan de vereiste afstand wordt voldaan. Ook andersom voldoen de geurgevoelige objecten op onderhavige locatie ruimschoots aan de vereiste afstand van 50 meter tot inrichtingen van derden.

De Wgv geeft verder normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (ggo) (bijvoorbeeld een woning). De mate van bescherming van geurgevoelige objecten is afhankelijk van de ligging en van de aard van het gevoelig object. Voor de ligging wordt onderscheidt gemaakt in ligging binnen of buiten de bebouwde kom en ligging binnen of buiten een

concentratiegebied. Ook biedt de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) gemeenten de beleidsvrijheid om, binnen een wettelijke vastgestelde bandbreedte, zelf geurnormen vast te stellen.

De gemeenteraad heeft de Verordening geurhinder en veehouderij gemeente Oss 2017 vastgesteld. Deze is per 29 april 2017 in werking getreden. Op grond van artikel 6 lid 1 van de Wgv en in afwijking van artikel 3, lid 1 van de Wet bedraagt de maximale waarde voor de geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object in het gebied als genoemd in artikel 2 van deze verordening:

Maximale toegestane geurbelasting Geurverordening gemeente Oss.

Voor de verspreidingsberekeningen wordt gebruik gemaakt van het verspreidingsmodel V-stacks vergunningen. V-stacks vergunning is een computerprogramma voor het berekenen van geur rond diervverblijven. Aan de hand van V-stacks vergunning wordt de geurbelasting berekend en getoetst. De geurberekening voor de beoogde situatie is in de bijlagen bijgevoegd.

Als geurgevoelige locaties zijn de volgende nabij gelegen locaties meegenomen:

- Staijstraat 15
- De Blauwe kei 3
- De Blauwe kei 1-2
- Staijstraat 17
- Kalfsheuvel 3
- Langakker 1

Niet zijn meegenomen de locaties:

- Kalfsheuvel 1
- Kalfsheuvel 2
- Vloerbosstraat 16

Kalfsheuvel 1

De woningen aan de Kalfsheuvel 1 en 3 zijn beide geurgevoelige objecten. De geurnormen voor deze woningen in het buitengebied zijn conform de gemeentelijke geurverordening 14 Ou. De locatie Kalfsheuvel 3 is ingevoerd als geurgevoelig object in de V-stacks berekeningen. De geurbelasting op deze woning in de beoogde situatie betreft 6,1 Ou. Hiermee wordt ruimschoots voldaan aan de geldende geurnorm. De woning aan de Kalfsheuvel 1 is op een verdere afstand van onderhavig bedrijf aan de

Kalfsheuvel 9 gelegen, dan de woning aan Kalfsheuvel 3. Om voorgenoemde reden, is de woning aan de Kalfsheuvel 1 niet nader beschouwd in de V-stacks berekeningen.

Kalfsheuvel 2 en Vlierbosstraat 16

De locatie Kalfsheuvel 2 beschikte conform Web-BVB op 19 maart 2000 over een vergunning (d.d. 6 december 2006) voor het houden van 60 melkkoeien. De locatie aan de Vlierbosstraat 16 beschikte op 19 maart 2000 over een vergunning (d.d. 6 april 1999) voor het houden van 131 vleeskalveren en 396 overig vleesvee. De voorgenoemde locaties dienen hierdoor in het kader van artikel 3 van de Wet geurhinder en veehouderij beschouwd te worden als een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij..

Artikel 3 van de Wet geurhinder en veehouderij stelt dat de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij, tenminste 50 meter dient te zijn buiten de bebouwde kom. De woning aan Kalfsheuvel 2 is op een afstand van circa 150 meter van de dichtstbijzijnde gevel van een dierverblijf gelegen en voor de woning aan Vlierbosstraat 16 is dit een afstand van circa 140 meter. Daarmee wordt ruimschoots aan de gestelde afstand van tenminste 50 meter voldaan.

De adressen Kalfsheuvel 2 en Vlierbosstraat 16 zijn derhalve niet meegenomen in de V-stacks berekening.

Uit de berekening van de beoogde situatie blijkt dat de norm van de geurbelasting op één locatie wordt overschreden, De Staaistraat 17 gelegen in de kern Neerloon met een norm van 6 Ou. De geurbelasting op deze locatie voldoet wel aan de 50% regeling.

Als voorwaarde wordt hierbij gesteld dat er een geurbelasting-reducerende maatregel wordt toegepast, zodat de geurbelasting vermindert. Of hier sprake van is, is als volgt bepaald. Op grond van het aantal vergunde dieren wordt het effect van de te treffen geurbelasting-reducerende maatregel bepaald. Maximaal de helft van dit effect mag de veehouder gebruiken voor uitbreiding van het veebestand, de andere helft komt ten goede aan het geurgevoelig object. Als geurbelasting-reducerende maatregel wordt in deze situatie gezien, het reduceren van ammoniak door het toepassen van luchtwassers. Deze tussenstap en ook de vigerende situatie zijn doorberekend in V-stacks. Beide berekeningen zijn terug te vinden in de bijlagen. Binnen de 50% regeling wordt vervolgens voor de betreffende overbelaste locatie berekend wat maximaal de geurbelasting in de beoogde situatie mag zijn. Dit is de helft van het verschil tussen de geurbelasting in de vigerende situatie en de geurbelasting in de berekende tussenstap. Uit de berekeningen opgenomen in de bijlagen komt het volgende naar voren:

Het overbelaste geurgevoelig object is de locatie Staaistraat 17:

- Vergunde belasting = 8,0 Ou
- Belasting vergunde dieren met tussenstapmaatregel = 5,2 Ou
- Maximale belasting: $8 + 5,2 : 2 = 6,6$ Ou

De werkelijke belasting in de beoogde situatie is 6,4 Ou. Hiermee wordt voldaan aan artikel 3 lid 4 Wgv.

Voor de cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten is door G&O-consult een Cumulatief geuronderzoek uitgevoerd. Zie hiertoe de bijlagen. Hieruit volgt dat voldaan wordt aan het gestelde in artikel 3.49 lid 1 onder e van de Interim Omgevingsverordening.

Gesteld kan worden dat onderhavige ontwikkeling bijdraagt aan het realiseren van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

4.1.5 Geur: industrieel

Het nationale industriële geurbeleid is vastgelegd in de Nederlandse emissierichtlijn (NeR). De brief van het ministerie van Infrastructuur en Milieu van 30 juni 2005 stelt het rijksbeleid in grote lijnen vast. Het algemene uitgangspunt is het voorkomen van (nieuwe) hinder. Dit uitgangspunt vormt samen met het

toepassen van de Beste Beschikbare Techniek (BBT) de kern van het geurbeleid. Uitgangspunten van het rijksbeleid zijn:

- als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder is, worden maatregelen getroffen op basis van het Beste Beschikbare Techniek-principe;
- de gemeente stelt vast welke mate van hinder acceptabel is.

Gemeenten en provincies hebben de bevoegdheid om een eigen geurbeleid vast te stellen. De provincie Noord-Brabant heeft een eigen geurbeleid voor provinciale bedrijven, de Beleidsregel beoordeling geurhinder omgevingsvergunningen industriële bedrijven Noord-Brabant. De gemeente Oss heeft geen eigen industrieel geurbeleid. Per situatie stelt de gemeente Oss vast of sprake is van een acceptabel geurniveau. Er zijn verschillen in het niveau van bescherming mogelijk. Voor een bedrijfswoning kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor aaneengesloten woonbebouwing.

De locatie is niet gelegen in de buurt van industrieterreinen of bedrijven.

4.1.6 Luchtkwaliteit

Het beleid en de regelgeving over luchtkwaliteit heeft tot doel om mensen te beschermen tegen de gezondheidseffecten van luchtverontreiniging. Ze bevatten luchtkwaliteitsnormen voor verschillende stoffen. Ruimtelijke plannen of projecten die gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit, zoals bestemmingsplannen, dienen getoetst te worden aan de Wet milieubeheer (afdeling 5.2.). Deze wet bevat grenswaarden voor de stoffen zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, fijn stof, lood, benzeen en koolmonoxide in de buitenlucht. In Nederland zijn de maatgevende luchtverontreinigende stoffen stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Overschrijding van de grenswaarden van andere stoffen komt bijna niet voor.

De wet maakt onderscheid tussen kleine en grote ruimtelijke projecten. Kleine projecten zijn projecten die de luchtkwaliteit niet 'in betekende mate' (NIBM) verslechteren. Deze projecten hoeven niet meer beoordeeld te worden op luchtkwaliteit. Ze zijn namelijk zo klein dat ze geen wezenlijke invloed hebben op de luchtkwaliteit. Er is geen belemmering als een klein project niet of nauwelijks bij draagt aan luchtverontreiniging, óók niet in overschrijdingsgebieden (gebieden met te veel luchtvervuiling). De ministeriële Regeling NIBM geeft aan in welke gevallen een nieuw project in ieder geval een NIBM-project is. Dit is bijvoorbeeld het geval als er minder dan 500 woningen worden gebouwd bij minimaal één ontsluitingsweg, of minder dan 1.000 woningen bij twee ontsluitingswegen.

Het Besluit gevoelige bestemmingen beperkt de vestiging van zogeheten 'gevoelige bestemmingen', zoals een school, in de nabijheid van provinciale en rijkswegen. Het besluit is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof (PM₁₀) en stikstofdioxide (NO₂), met name kinderen, ouderen en zieken. Daartoe voorziet het besluit in zones waarbinnen luchtkwaliteitsonderzoek nodig is: 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, gemeten vanaf de rand van de weg. Waar in zo'n onderzoekszone de grenswaarden voor PM₁₀ of NO₂ (dreigen te) worden overschreden, mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. Dit wordt bereikt door op zo'n plek de vestiging van bijvoorbeeld een school niet toe te staan. Bij uitbreidingen van bestaande gevoelige bestemmingen is een eenmalige toename van maximaal 10% van het totale aantal blootgestelden toegestaan. De volgende gebouwen met de bijbehorende terreinen zijn aangemerkt als gevoelige bestemming: scholen, kinderdagverblijven, en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen.

Het gaat hierbij niet om bestemmingen in de meest enge zin van het woord, maar om alle vergelijkbare functies, ongeacht de exacte aanduiding ervan in bestemmingsplannen en andere besluiten. Van doorslaggevend belang is de (voorzien) functie van het gebouw en het bijbehorende terrein. In de context van dit besluit worden ziekenhuizen, woningen en sportaccommodaties dus niet als gevoelige bestemming gezien.

De gemeente heeft geen eigen regelgeving en beleid over luchtkwaliteit.

In de landbouwsector is met name de emissie van fijn stof (PM₁₀) van invloed op de luchtkwaliteit van de omgeving. Fijn stof (PM₁₀) is in Nederland voor de helft van min of meer natuurlijke oorsprong (zeezout, bodemstof). De andere helft wordt veroorzaakt door menselijke activiteiten, die voor circa 2/3 deel in het

buitenland plaatsvinden en voor circa 1/3 deel in Nederland zelf. Tot nu toe heeft fijn stof bij de ontwikkeling van milieuvriendelijke bedrijfsvoering in de intensieve veehouderij geen concrete rol gespeeld.

De dichtstbijzijnde woning die niet bij de inrichting hoort is op circa 150 meter gelegen (Vlierbosstraat 16), waardoor een eventuele toename van de fijn stof emissie van de inrichting op 150 meter meer dan 1.376.000 gram/jaar mag toenemen, blijkt navolgende tabel.

	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒
Afstand tot te toetsen object (meter)	70	80	90	100	120	140	160
Totale emissie in g/jr van uitbreiding	324.000	387.000	473.000	581.000	817.000	1.075.000	1.376.000

Vuistregel Besluit NIBM

	Totaal gram fijn stof /jaar
Geldende vergunde situatie	335.151
Aangevraagde situatie	170.038
Afname fijn stof emissie	165.113

Fijn stof emissie vigerende en beoogde situatie

In de beoogde situatie is er een daling in fijn stof naar 165.113 gram PM₁₀/jaar door de toepassing van luchtwassers op alle stallen, hiermee voldoet het bedrijf dan ook ruimschoots aan de gestelde normen.

De achtergrondconcentratie fijn stof voldoet ook aan de door de provincie gestelde norm van 31,2 µg/m³. Zie de bijlagen voor de uitgevoerde ISL3a berekening. De hoogste concentratie is 18,33 µg/m³.

Voor de kwaliteit van de buitenlucht zijn in bijlage 2 bij de Wm bepaalde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht opgenomen. Deze milieukwaliteitseisen zijn grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, fijn stof (PM₁₀ en PM_{2,5}), lood, koolmonoxide en benzeen. Uit de aanvraag en de eerder besproken diertabellen blijkt dat geen toename van emissies van de in bijlage 2 van de Wm genoemde stoffen te verwachten is. Hoewel daarnaar geen expliciet onderzoek is verricht, is voldoende aannemelijk dat de luchtkwaliteit in de nabije omgeving van de inrichting door de aangevraagde activiteiten niet verslechtert, omdat er een afname is in de emissie van fijn stof.

4.1.7 Straling

Het beleid voor elektromagnetische velden is opgenomen in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4), de Toekomstagenda Milieu en de beleidsnota Nuchter Omgaan met Risico's, beslist met gevoel voor onzekerheden (2004). Het ministerie van Infrastructuur en milieu heeft het beleid voor bovengrondse hoogspanningslijnen uitgewerkt in een advies van oktober 2005. Dit advies is verder toegelicht in een

brief van november 2008. De gemeente Oss heeft in het Milieubeleidsplan 2010-2014 het rijksadvies vastgelegd als beleidsuitgangspunt. Dit houdt in dat er bij nieuwbouwplannen of het realiseren van nieuwe hoogspanningslijnen voorkomen dient te worden dat er gevoelige bestemmingen terecht komen in een zone waar het magnetische veld gemiddeld over een jaar hoger is dan de norm van 0,4 microtesla.

De planlocatie is niet gelegen in de buurt van bovengrondse hoogspanningslijnen.

4.1.8 Water

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater. Ook verbetert de Waterwet de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) stelt een watertoets verplicht voor ruimtelijke plannen waarin waterbelangen spelen. De watertoets bewaakt de waterkwaliteit en waterkwantiteit. Een watertoets is het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en beoordelen. Waterhuishoudkundige aspecten zijn onder meer veiligheid, wateroverlast, waterkwaliteit, verzilting en verdroging. De watertoets heeft betrekking op alle wateren: rijkswateren, regionale wateren, gemeentelijke en particuliere wateren en grondwater.

De gemeente Oss heeft in 2013 een integraal plan Watertaken vastgesteld. Het plan bestaat uit twee delen. Het "verbreed Gemeentelijk Rioleringsplan" (vGRP) regelt de zorg voor inzameling en transport van afvalwater. Ook regelt het vGRP een doelmatige verwerking van afvloeiend hemelwater en overtollig grondwater. Daarnaast biedt het plan Watertaken een kader voor de andere watertaken van de gemeente. De gemeente is verantwoordelijk voor de openbare ruimte. Het gaat vooral om de zorg voor oppervlaktewater in bebouwd gebied. De gemeente is ook verantwoordelijk voor een goede ruimtelijke ordening. Het gaat om voldoende ruimte voor water in ruimtelijke plannen. De watertoets is opgenomen in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Beleid van gemeente, provincie en rijk is van toepassing bij een watertoets. Toetsing van uw waterparagraaf gebeurt op kwaliteit en kwantiteit. De verwerking van hemelwater, afvalwater en planologische 'waterbestemmingen' komen aan bod.

Hemelwater afkomstig van het erf, de daken en de spoelplaats wordt op het oppervlaktewater geloosd. De lozing van dit niet-verontreinigde water zal geen nadelige effecten geven. Met onderhavig plan wordt extra bebouwing gerealiseerd. Ten behoeve van het hemelwater afkomstig van de uitbreiding van de bebouwing wordt een voorziening aangelegd. Ter voorkoming van overlast en schade op particulier terrein en uit oogpunt van doelmatigheid vertaald de gemeente een redelijke inspanning van particulieren als volgt. Bij ver- en nieuwbouw in bebouwd gebied moet tenminste de eerste 10 mm regen (10 liter per m² afstromende verharding) van een bui op het eigen terrein kunnen worden vastgehouden en lokaal worden verwerkt door infiltratie of lozing op het oppervlak (vijver, wadi of lager gelegen grond). Dit geldt voor alle bestaande en nieuwe verharding. Deze heeft een totaal oppervlak van nagenoeg 15.000 m², waarmee de te bergen hoeveelheid 150 m³ bedraagt.

Het water Aa en Maas verlangt dat voor de uitbreiding aan verhard oppervlak een compensatie wordt gerealiseerd. Het gaat om een vergroting van het bouwvlak dat nagenoeg geheel verhard zal worden met de realisatie van een stal, twee sleufsilos en erfverharding. De vergroting betreft 3.039 m² waarmee de te bergen hoeveelheid conform onderstaande rekengevel van het waterschap 182,34 m³ is. Hiermee wordt direct ook voldaan aan de door de gemeente Oss verlangde berging.

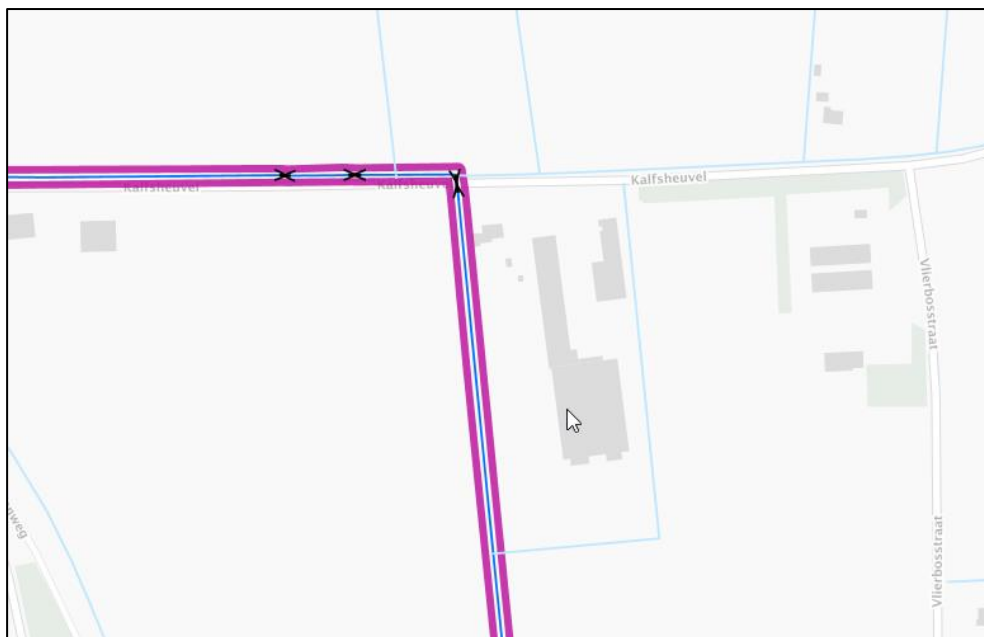
Benodigde compensatie (in m³) =
Toename verhard oppervlak (in m²) * Gevoeligheidsfactor * 0,06 (in m)

Gelet op de ondergrond van rivierklei wordt een poel aangelegd op het perceel met een inhoud van tenminste 183 m³. Deze zal een overstort op de naastliggende sloot krijgen. De afvoer naar dit oppervlaktewater mag maximaal 2 l/s/ha zijn. Om die reden wordt een duiker met een diameter van 63 mm en een beperkt verloop van poel naar sloot gerealiseerd.

Voor de betreffende sloot is gekeken naar de leggerkaart van de Keur. De voorschriften in de Waterwet en de Keur geven aan wat wel en niet mag en welke plichten er zijn. Wil je bijvoorbeeld lozen in water in sloten en beken (oppervlaktewater), grondwater onttrekken, een sloot dempen, een duiker of brug plaatsen? Dan moet je rekening houden met de Keur.

Bij waterstaatswerken zijn drie verschillende zones te onderscheiden, namelijk het waterstaatswerk zelf, de beschermingszone en het profiel van vrije ruimte. De beschermingszone beschermt het waterstaatswerk en het profiel van vrije ruimte maakt toekomstige verbetering van het waterstaatswerk mogelijk. Het profiel van vrije ruimte kan bij alle waterstaatswerken worden vastgelegd, en niet alleen bij waterkeringen. Vóór vastlegging van dit profiel moet de noodzaak ervan goed onderzocht en onderbouwd worden.

De drie zones worden vastgelegd op de legger, bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet. Deze legger (Waterwet) wordt in de praktijk vaak gecombineerd met de onderhoudslegger (Waterschapswet). De legger op grond van de Waterwet geeft de reikwijdte weer van de verbodsbepalingen uit hoofdstuk 3. Het verbodsregime per zone is in hoofdstuk 3 opgenomen.

Legger oppervlaktewater Aa en Maas

De naastgelegen sloot betreft op de legger een A-watergang met een beschermingszone van 5 meter.

In de Keur is te lezen dat wanneer er werkzaamheden verricht gaan worden in of nabij een a-water, er een watervergunning aangevraagd dient te worden. Voor het afvoeren middels een overstort van hemelwater naar deze a-watergang zal om die reden een watervergunning aangevraagd worden bij het waterschap.

Tevens is in de Keur een verbod opgenomen om binnen 5,00 meter breedte uit de insteek aan beide zijden van een A-watergang obstakels te plaatsen of te hebben. De beschermingszone dient vrij gehouden te worden van alle obstakels voor onderhoud. Het oprichten van obstakels is alleen mogelijk als deze in overeenstemming zijn met de Keur. Om die reden worden de aan te planten bomen in het landschappelijk inpassingsplan op een afstand van minimaal 5 meter van deze watergang geplaatst. De overstortvoorziening wordt onder het maaiveld gerealiseerd.

Er is geen sprake van wateroverlast, waardoor verdere compensatie kan uitblijven.

Het huishoudelijk afvalwater afkomstig van de inrichting zal, overeenkomstig de bestaande situatie, worden afgevoerd naar het gemeentelijke rioleringsstelsel. Hiertoe is reeds een aansluiting aanwezig.

Verder zijn er geen waterhuishoudkundige belangen van toepassing.

4.1.9 Weg-, spoor- en industrielawaai

De Wet geluidhinder (Wgh) biedt bescherming tegen (spoor)weglawaaai en tegen industrielawaai van inrichtingen voor zover gelegen op een gezoneerd industrieterrein. In de Wgh wordt een beperkt aantal typen objecten beschermd, de zogenoemde geluidgevoelige objecten.

De Wet geluidhinder kent een stelsel van normen ter voorkoming van geluidhinder. Ter bescherming van woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen zijn grenswaarden opgenomen. Hierbij is een ondergrens (voorkeursgrenswaarde) en een bovengrens (maximaal toelaatbare grenswaarde) opgenomen. De Wgh biedt gemeenten de mogelijkheid om gericht in te spelen op de lokale situatie door maatwerk te leveren. Burgemeester en wethouders kunnen een hogere waarde vaststellen dan de ondergrens, maar mogen daarbij de bovengrens niet overschrijden.

In 2010 heeft de gemeenteraad van Oss de geluidsnota "Geluidskwaliteit in de leefomgeving" vastgesteld. De gemeente Oss maakt hierbij gebruik van gebiedsgericht geluidbeleid. Per gebied wordt een geluidskwaliteit nagestreefd. Zo zijn er 'rustige gebieden', 'dynamische gebieden' en er zijn gebieden die ten aanzien van geluid onder druk staan. De geluidsnota gaat ook in op de realistische inzet van onderzoek, het stellen van eigen criteria voor het toestaan van een hogere waarde en bedrijfswoningen op industrieterreinen.

De gemeente Oss streeft naar een leefbare woonsituatie, ook op locaties met een hoge geluidsbelasting. Deze leefbaarheid wordt bereikt door terughoudend te zijn met hogere grenswaarden en door hieraan voorwaarden te verbinden. Deze voorwaarden leggen de initiatiefnemer of de beheerder een inspanning op voor een leefbare woonomgeving als compensatie voor het bouwen en het veroorzaken van een lawaaiige situatie.

Zonering van industrielawaai in het kader van de Wet geluidhinder is het ruimtelijk scheiden van industrieterreinen waarop (grote) lawaaimakers zijn gevestigd enerzijds en woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen anderzijds. Ook in Oss is er een aantal gezoneerde industrieterreinen. Met zonering wordt beoogd rechtszekerheid te bieden aan zowel bedrijven als aan bewoners/gebruikers van woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen. Bedrijven kunnen aan de ene kant hun geluidsproducerende activiteiten niet onbeperkt uitbreiden ter bescherming van woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen binnen en buiten de zone. Aan de andere kant wordt, ter bescherming van hun akoestische ruimte, voorkomen dat woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen te veel oprukken naar de bedrijven toe.

De factoren die een bijdrage leveren aan de geluidsproductie zijn: ventilatoren, motoren ten behoeve van de voederinstallaties en het scheiden en verpompen van mest en transportbewegingen van en naar de inrichting (afvoer van mest, spuiwater, aanvoer van voeders en het laden en lossen van dieren).

Om de eventuele geluidshinder zoveel mogelijk te beperken wordt er in de bedrijfsvoering rekening mee gehouden dat eventueel extra transportbewegingen zoveel mogelijk in de dagperiode plaatsvinden. Het plaatsen van de nieuwe luchtwassers leidt niet tot een toename van geluidshinder. Dit omdat de ventilatoren voor de luchtwasser worden geplaatst wat voor een dempend effect zorgt. De overige geluid producerende factoren wijzigen niet binnen de inrichting.

De dichtstbijzijnde woning (gevoelig object) is op ongeveer een afstand van 120 meter van de grens van de inrichting gelegen. Deze afstand wijzigt niet. De aangevraagde situatie wordt op het punt van akoestiek vergunbaar geacht. Ter hoogte van de omliggende woningen is sprake van een goed woon- en leefklimaat.

4.1.10 Volksgezondheid

Uit de VGO-rapporten die afgelopen jaren zijn gepubliceerd door het RIVM komt duidelijk naar voren dat er een relatie wordt gevonden tussen veehouderijen en de gezondheid van omwonenden. Deze relatie is door de onderzoekers op verschillende manieren vastgesteld. Daarbij komen dichtheid van veehouderij-bedrijven en afstand tot bepaalde type individuele veehouderijen concreet naar voren als factoren die van invloed zijn op de gezondheid van omwonenden.

Verder blijkt uit VGO onderzoek dat er in een straal van 2 km rond geitenhouderijen een verhoogde incidentie van longontstekingen (ca. 25-30% hoger) voorkomt. De oorzaak van het verhoogde risico op longontsteking rond geitenbedrijven is vooralsnog onbekend en onderwerp van vervolgonderzoek. Op dit

moment kan er geen enkele bron-effect relatie worden beschreven tussen de verhoogde longontsteking incidentie en de uitstoot vanuit de geitenhouderijen. Wel is er een causaal verband geconstateerd waarbij de associatie sterker is naarmate de afstand tot een geitenhouderij kleiner is. Tot er meer duidelijkheid is over de bron van de verhoogde incidentie longontstekingen, kan niet worden geadviseerd over beschermende maatregelen. Afstand houden en goed informeren is de enige maatregel die de GGD op dit moment adviseert.

Door in de huidige en beoogde bedrijfsvoering veel aandacht te besteden aan preventie wordt getracht de verspreiding van zoönose en andere dierziekten te voorkomen. De stalemissie van ammoniak, geur en fijn stof worden gereduceerd. Indien door het in werking zijn van een inrichting risico's voor de volksgezondheid kunnen ontstaan, moeten deze risico's gelet op artikel 1.1, lid 2, aanhef en onder a, van de Wm als gevolg voor het milieu bij de beoordeling van de aanvraag worden betrokken. Alle dieren worden binnen de inrichting inpandig gehouden. Binnen de inrichting gelden hygiënemaatregelen. Deze worden door de initiatiefnemer opgevolgd en dienen ook door bezoekers te worden nageleefd.

Op dit moment zijn er inzichten die een handvat bieden bij het beoordelen van de risico's voor de volksgezondheid. Er worden hygiënemaatregelen toegepast welke voldoende zijn om de risico's voor de volksgezondheid beperkt te houden. Hierdoor kan in redelijkheid gesteld worden dat de risico's voor de volksgezondheid geen aanleiding geven om nadere eisen.

Op onderhavige locatie worden geen geiten gehouden. Ook is er geen sprake van de oprichting van een gevoelig object, maar van een extra stal. Om deze reden is de nabijheid van geitenhouderijen niet relevant.

4.2 Waarden

Binnen het plangebied voorkomende waarden op het vlak van natuur, archeologie of cultuurhistorie dienen te worden gerespecteerd en beschermd, mogelijk zelfs bevorderd. Bij ontwikkelingen moet proactief rekening worden gehouden met de aanwezige waarden. Achtereenvolgens komen aan bod:

- Archeologie en cultuurhistorie (§ 4.2.1)
- Natuur (§ 4.2.2)
- Kwaliteitsverbetering van het landschap (§ 4.2.3)

4.2.1 Archeologie en cultuurhistorie

Archeologie: wettelijk kader

De gemeente is op basis van artikel 38a van de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) verplicht om rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten.

Archeologie: gemeentelijk en provinciaal beleid

Beleidsmatig heeft de gemeente Oss voornoemde wettelijke plicht vertaald in de nota 'Archeologiebeleid gemeente Oss 2010', vastgesteld door de gemeenteraad op 14 oktober 2010. Voor wat betreft het grondgebied van de voormalige gemeente Lith, is er nog geen vastgesteld archeologiebeleid maar wel een conceptversie die bruikbaar is als onderbouwing in bestemmingsplantoelichtingen. In de beleidsnota is het grondgebied van de gemeente onderverdeeld in gebieden met verschillende (archeologische) verwachtingswaarden. Er kan sprake zijn van een hoge, een middelhoge of een lage verwachtingswaarde. In het beleid is vastgelegd welke acties moeten worden ondernomen bij voorgenomen ontwikkelingen/werkzaamheden. Een en ander is afhankelijk van de gebiedscategorie (laag, middelhoog, hoog: zie verderop) waarin de voorgenomen ontwikkeling is gelegen. Zo moet in gebied met een hoge archeologische verwachtingswaarde onderzoek uitgevoerd worden indien de oppervlakte van de ontwikkeling 18 m² of meer bedraagt en de bodem dieper dan 30 cm geroerd wordt. In gebied met een middelhoge verwachtingswaarde is het criterium een oppervlakte van 1000 m² of meer en dieper dan 30 cm roering. Voor bepaalde ook anderszins waardevolle gebieden, zoals historische stadskernen en beschermde stadsgezichten, gelden weer andere criteria. Het verdient aanbeveling om aan de 'voorkant', dat wil zeggen voordat de ruimtelijke onderbouwing of plantoelichting wordt opgesteld, onderzoek te doen. Afhankelijk van de verwachtingswaarde van het gebied waarin de ontwikkeling is voorgenomen, kan dat een bureauonderzoek, een booronderzoek, een proefsleuvenonderzoek of een daadwerkelijk opgravingsonderzoek zijn. In geval van onderzoek vooraf is wellicht, uiteraard afhankelijk

van de uitkomst daarvan, geen bescherming nodig door het opnemen van een zogenaamde dubbelbestemming in de planregels. Daarover hieronder meer. Indien vooraf geen onderzoek is gedaan is het in elk geval noodzakelijk dat de archeologische (verwachtings)waarde beschermd wordt door borging in de planregels. Het provinciale archeologisch beleid is neergelegd in de Verordening ruimte en op de provinciale Cultuurhistorische waardenkaart 2010. Hierin is de bescherming van aardkundig waardevolle gebieden en archeologische landschappen geregeld. Het gemeentelijk archeologisch beleid is veel gedetailleerder dan het algemene provinciale beleid op dit punt en prevaleert daarom ook boven het provinciale archeologisch beleid. Overigens is het gemeentelijk beleid getoetst door de provincie en akkoord bevonden.

Archeologie: bestemmingsplanregels en regels in provinciale Verordening ruimte

Zoals hierboven ook al kort aangestipt vertaalt de gemeente Oss de wet (Wamz) en het archeologisch beleid ook door in standaardbestemmingsplanregels. Zo heeft de gemeente bestemmingsplanregels (dubbelbestemmingen: dat wil zeggen dat deze naast de hoofdbestemming gelden) voor bescherming van historische kernen, beschermde monumenten, monumenten en voor gebieden met een middelhoge of hoge archeologische verwachtingswaarde. Met deze regels kan, ter bescherming van archeologische waarden, worden bepaald wanneer er een omgevingsvergunning voor bepaalde werkzaamheden nodig is, wanneer dat niet het geval is en onder welke omstandigheden en met welke nadere eisen en voorwaarden een omgevingsvergunning kan worden verleend. Ook de provinciale Verordening ruimte bevat regels ter bescherming van aardkundig waardevolle gebieden en archeologische landschappen. Bescherming van deze laatste categorie geschiedt doordat de 'vlakken' met aanduiding archeologisch landschap overeenkomen met de aanduiding aardkundig waardevolle gebieden in de Verordening ruimte.

Binnen het projectgebied hebben in verleden reeds bodemverstoringen plaats gevonden. Zo zijn de twee ter plaatse te vergunnen sleufsilo's reeds gerealiseerd. Er zijn daarmee geen archeologische waarden in het geding. Een onderzoek naar mogelijke archeologische waarden is niet noodzakelijk.

Cultuurhistorie

In 2004 heeft de gemeente het 'Erfgoedplan gemeente Oss' opgesteld. In dit Erfgoedplan wordt zo goed mogelijk in beeld gebracht welke monumentale, archeologische, cultuurhistorische en landschappelijke waarden de gemeente kent. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient rekening te worden gehouden met de aanwezige cultuurhistorische waarden.

Een belangrijk aspect in dit beleid is een integrale aanpak van het erfgoed in de gemeente. Hieronder vallen monumentenzorg, archeologie en cultuurhistorische waarden in het landschap. Dat wil zeggen, het behoud en beheer van het monumentale gebouw of object blijft alle aandacht en zorg houden, maar de methoden om dit behoud te garanderen zijn in een groter verband geplaatst. Om deze reden is sprake van een ontwikkeling van zorg voor gebouwen naar integraal beheer van cultuurhistorisch erfgoed. De zorg en zorgvuldige omgang met archeologische en landschappelijke waarden speelt hierin mee. Door deze gewijzigde benadering is het van belang in een vroeg stadium van stadsontwikkeling of gebiedsverandering de positie van monumenten en van archeologische en cultuurhistorische landschappelijke waarden zo optimaal mogelijk te bepalen. Positief gevolg hiervan is dat monumenten, archeologische gegevens en landschap meewegen en zo mogelijk het uitgangspunt gaan vormen voor ruimtelijke ontwikkelingen.

De bescherming van rijksmonumenten en gemeentelijke monumenten is geregeld in de Monumentenwet 1988 en in de Monumentenverordening Oss die in 2010 is vastgesteld. In de verordening zijn verbodsbepalingen met betrekking tot beschermde monumenten opgenomen. De beschermde monumenten staan vermeld in de gemeentelijke monumentenlijst.

De monumenten zijn tevens opgenomen in de Welstandsnota gemeente Oss. Ze vallen als specifieke objecten onder welstandsniveau 1.

De bescherming van monumenten vindt aldus via twee sporen plaats. Voor het bouwen op, bij, aan of in een monument is altijd een omgevingsvergunning nodig. De welstandstoetsing maakt deel uit van de omgevingsvergunningsprocedure. Wanneer een te verbouwen bouwwerk onder de werking valt van de Monumentenwet 1988 of van een gemeentelijke verordening is, naast een omgevingsvergunning voor het bouwen tevens een 'monumentenvergunning' nodig. Beide toetsen verschillen inhoudelijk.

De 'monumentale' toetsing vindt plaats aan de hand van de redengevende beschrijving die ten grondslag heeft gelegen aan de aanwijzing tot monument. De wijziging aan het bouwwerk wordt beoordeeld binnen het kader van de monumentale en historische waarde ervan zoals vastgelegd in de beschrijving. In de welstandstoetsing wordt het te wijzigen bouwwerk beoordeeld naar redelijke eisen van welstand van het bouwwerk op zichzelf (aan de hand van de in de welstandsnota vastgelegde welstandscriteria) en in relatie tot zijn omgeving. Met betrekking tot dat laatste aspect is in de welstandsnota geregeld dat bij toetsing van een bouwplan aan omliggende panden, binnen een straal van 25 meter van een monument rekening dient te worden gehouden met de uitstraling van het monument.

De bescherming van gemeentelijke stads- of dorpsgezichten is eveneens geregeld in de Monumentenverordening 2010. Hierin is opgenomen dat de gemeenteraad ter bescherming van een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht een bestemmingsplan vaststelt.

Ten aanzien van cultuurhistorische waarden geldt dat er binnen het plangebied geen cultuurhistorische waarden aanwezig zijn. Het gaat verder om de uitbreiding van bedrijfsbebouwing betreffende varkensstallen. Concluderend kan gesteld worden dat voorliggend plan de cultuurhistorische waarden niet aantasten.

4.2.2 Natuur

Bij de bescherming van natuurwaarden gaat het enerzijds om soortenbescherming en anderzijds om gebiedsbescherming. Beschermd plant- en diersoorten ontleen hun bescherming onder andere aan opname in de Flora- en faunawet. Deze bescherming moet er toe leiden dat het voortbestaan van de soort niet in gevaar komt. De gebiedsbescherming is verankerd in de Natuurbeschermingswet.

Flora- en faunawet

De Flora- en faunawet beschermt in het wild levende planten- en diersoorten. Ruimtelijke ontwikkelingen kunnen leiden tot verstoring, aantasting van broedplaatsen en vernietiging van verblijfplaatsen van beschermde soorten. De mate van bescherming hangt samen met de zeldzaamheid en kwetsbaarheid van de soort. Artikel 2 van de Flora- en faunawet houdt een algemene zorgplicht in. Op basis hiervan worden ook niet beschermde soorten zoveel mogelijk ontzien. De Flora- en faunawet hanteert het 'nee, tenzij' principe. Activiteiten die mogelijk leiden tot negatieve effecten op beschermde soorten zijn in principe verboden, tenzij maatregelen kunnen worden genomen om dit te voorkomen. In sommige gevallen dient voor een ruimtelijke ontwikkeling een ontheffing bij het ministerie te worden aangevraagd. Deze ontheffing wordt alleen verleend, als aangetoond wordt dat de voorgenomen ruimtelijke ingreep geen afbreuk zal doen aan de gunstige staat van instandhouding van de beschermde soorten.

Er wordt nieuwe bebouwing opgericht ter plaatse van reeds in gebruik zijnde gronden voor opslag van agrarische producten. Hier is daarom geen sprake van beschermde flora en fauna en hun leefgebied in het plangebied worden niet aangetast door onderhavige ontwikkeling.

Bij de werkzaamheden op het terrein geldt de algemene zorgplicht uit de Wet natuurbescherming.

In het kader van de Natuurbeschermingswet kan gesteld worden dat voor de locatie en de bedrijfsvoering wordt beschikt over een Natuurbeschermingswetvergunning verleend d.d. 19 juni 2013 en een VVGB afgegeven d.d. 7-1-2014 die aanhaakte bij een omgevingsvergunning, als ook vastgelegd in de bijlagen van het bestemmingsplan Buitengebied Oss – 2020. Voor de toekomstige bedrijfsvoering wordt een nieuwe Natuurbeschermingswetvergunning aangevraagd. De toekomstige stikstofdepositie zal lager zijn dan de bestaande vergunde stikstofdepositie door de toepassing van luchtwassers. Zie hiertoe de bij de aanvraag gevoegde Aerius berekening. Daarmee vormt de Natuurbeschermingswet geen belemmering voor onderhavig project.

Gezien de aard van de ontwikkeling en de afstand tot beschermde gebieden zal het voorgenomen initiatief op deze locatie ook anderszins niet leiden tot negatieve effecten op de gebiedsbescherming.

4.2.3 Kwaliteitsverbetering van het landschap

Regeling 'kwaliteitsverbetering van het landschap'

In 2010 is de regeling 'Kwaliteitsverbetering van het landschap' uit de Verordening ruimte (destijds art. 2.2, nu artikel 3.2) in werking getreden. In het RRO van januari 2013 is het afsprakenkader over de toepassing en uitwerking van deze regeling vastgesteld.

In 2014 – 2015 is de regeling geëvalueerd en zijn aanbevelingen opgesteld voor bijstelling van het afsprakenkader.

Toepassingsbereik

De *notitie toepassingsbereik* vormt het basisdocument voor het afsprakenkader van de provincie met de gemeenten in de regio Noordoost. Deze notitie bevat de categorie-indeling voor de niet-planmatige ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied en de bijbehorende tegenprestatie. Voor planmatige ontwikkelingen in het buitengebied is art. 3.2. altijd van toepassing.

Deze notitie geeft de minimale inspanning aan die we regionaal hebben afgesproken. Gemeenten hebben alle vrijheid om meer kwaliteitsverbetering te verlangen als ze dat nodig vinden op basis van beleids- of gebiedsambities. Het afsprakenkader is nadrukkelijk geen ruimtelijk afwegingskader. Gemeenten moeten zelf beoordelen of een ontwikkeling ruimtelijk gewenst is. Vervolgens kan aan de hand van het afsprakenkader beoordeeld worden waar de kwaliteitsverbetering minimaal aan moet voldoen.

Afspraken toepassingsbereik

1. de *notitie Toepassingsbereik* en met name de verdeling van ruimtelijke ontwikkelingen over de verschillende categorieën is de basis voor het afsprakenkader over toepassingsbereik.
2. bij planmatige (stedelijke) ontwikkelingen is kwaliteitsverbetering altijd van toepassing;
3. bij niet-planmatige ontwikkelingen: tegenprestatie gerelateerd aan impact:
 - cat. 1 geen impact: geen tegenprestatie
 - cat. 2 beperkte impact: landschappelijke inpassing
 - cat. 3 grote impact: berekende kwaliteitsverbetering van het landschap

Kwaliteitsverbetering

Binnen de regio is geen unaniem beeld over de toepassing van de landschappelijke tegenprestatie die geleverd moet worden. Er wordt ingezet op keuzevrijheid voor de afzonderlijke gemeenten.

Afspraken kwaliteitsverbetering

1. Bij planmatige (stedelijke) ontwikkelingen: storting in een landschapsfonds of bijdrage in natura in landschapsversterkend project.
2. Bij niet-planmatige ontwikkelingen zijn gemeenten zelf verantwoordelijk voor de toepassing: in natura (op of nabij de projectlocatie), financiële bijdrage in landschapsfonds of een combinatie van beide.
3. Bij kwaliteitsverbetering in natura (op of nabij de projectlocatie) bevat het ruimtelijk plan de verantwoording van de kwaliteitsverbetering.
4. De regio kiest niet voor een (sub)regionaal landschapsfonds. Indien gemeenten een grensoverschrijdend landschapsproject willen realiseren, weten zij elkaar te vinden.

Methodiek bij niet-planmatige 'categorie 3' ontwikkelingen

De regio vindt het belangrijk dat er ruimte is voor lokaal maatwerk. Uitgangspunt is een methodiek die uitgaat van een forfaitair bedrag op basis van grondwaardevermeerdering (bestemmingswinst).

Afspraken methodiek bij niet-planmatige 'categorie 3' ontwikkelingen

- berekening van een vorm van forfaitair bedrag gebaseerd op een percentage van de grondwaardeverandering (bestemmingswinst). Dit berekende forfaitair bedrag bepaalt de omvang van de te leveren prestatie;
- gedifferentieerd systeem van functies, inspanningen en (grond)waarden;
- een minimale basisinspanning voor de kwaliteitsverbetering, gemeenten kunnen een hogere inspanning vragen;
- duidelijkheid aan initiatiefnemers bij start planontwikkeling.

Basisinspanning

De *notitie Toepassingsbereik* is het vertrekpunt voor bepalen van de basisinspanning die bij de verschillende ruimtelijke ontwikkelingen wordt voorgestaan. Voor planmatige (stedelijke) ontwikkelingen

wordt aangesloten bij de eerdere afspraken voor rood-voor-groenkoppeling bij stedelijke uitbreidingen en het voorstel uit de handreiking.

Afspraken basisinspanning

Voor niet-planmatige ontwikkelingen in het buitengebied:

- categorie 1: geen inspanning;
- categorie 2: een goede landschappelijke inpassing op basis van een goedgekeurd landschapsplan en borging van uitvoering en beheer;
- categorie 3: de beschreven forfaitaire methode, waarbij uitgegaan wordt van minimaal 20% van de grondwaardevermeerdering.

Voor planmatige ontwikkelingen in het buitengebied:

- Stedelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied, in zoekgebied voor verstedelijking: Vaste afdracht per m², te stellen op 1% van de uitgifteprijs;
- Infrastructuur: Maatwerk waarbij kwaliteitsverbetering integraal onderdeel is van de gebiedsontwikkeling;
- Overige (planmatige) ontwikkelingen zoals windturbines, reclamemasten, zendmasten voor telecommunicatie: Maatwerk aanpak.

Maatregelen kwaliteitsverbetering landschap

In de evaluatie kwam onduidelijkheid over de maatregelen en kosten die kunnen worden ingebracht voor kwaliteitsverbetering van het landschap naar voren. Om de aanpak voor kwaliteitsverbetering binnen de regio gelijk te schakelen zijn de richtlijnen hieronder kort samengevat.

Fysieke maatregelen

Op basis van de regeling voor kwaliteitsverbetering landschap uit de Verordening ruimte is voorwaarde dat de kwaliteitsverbetering moet resulteren in fysieke en zichtbare verbetering van het landschap. Investerings die geen fysieke kwaliteitsverbetering voor het landschap opleveren, zoals milieumaatregelen in de vorm van (asbest)sanering, duurzaamheid en dierenwelzijn, afschrijving economische boekwaarde en aanbrengen van functioneel groen op erf, vallen niet onder het toepassingsbereik van kwaliteitsverbetering landschap.

Richtlijn inbreng kosten kwaliteitsverbetering landschap:

Inrichting- en beheerkosten voor aanleg of herstel van natuur- en landschapselementen baseren/relateren aan gegevens (prijzen, minimale oppervlakten, soorten) die beschikbaar zijn vanuit STIKA dan wel andere gestandaardiseerde normbedragen voor maatregelen.

Ruimtelijk kwaliteitsbeleid

Bij de gemeenten in de regio Noordoost is voldoende beleidskader voor de beoordeling en sturing van ruimtelijke ontwikkelingen en de daarmee verbonden kwaliteitsverbetering van het landschap. Dit betekent dat gemeenten in de regio beschikken over:

- een structuurvisie of voornemens zijn deze op te stellen/ te actualiseren;
- een actueel beleidskader en/ of parate gebiedskennis om de inrichtingsvoorstellen voor kwaliteitsverbetering te beoordelen en aan te sturen.
- een ambitiekaart met regionale landschapsopgaven voor investering in (sub)regionale landschapsversterkende projecten.

Afspraak ruimtelijk kwaliteitsbeleid

1. Gemeenten dragen zelf zorg voor het benodigde ruimtelijk kwaliteitskader.
2. Gemeenten hebben regierol voor kwaliteitsverbetering van het landschap.

Verantwoording en monitoring

In de Verordening Ruimte is opgenomen dat van de kwaliteitsverbetering die is verzekerd via een financiële bijdrage in een landschapsfonds regelmatig verslag moet worden gedaan in het regionaal ruimtelijk overleg. Voor de kwaliteitsverbetering via een bestemmingsplan zijn geen nadere vereiste voor

de verantwoording opgenomen. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor de uitvoering en handhaving van de kwaliteitsverbetering.

Afspraken verantwoording en monitoring

1. Regelmatig wordt in het kader van de Monitor Verordening ruimte verslag gedaan van de financiële bijdrage aan en besteding van het landschapsfonds voor kwaliteitsverbetering van het landschap.
2. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor de uitvoering en de handhaving van de kwaliteitsverbetering.
3. Initiatieven om kennis en kunde over kwaliteitsverbetering te delen, worden in principe door regio /provincie ondersteund.

Categorie 1: geen inpassing of tegenprestatie

Tot deze categorie behoren in ieder geval de volgende concreet benoemde ontwikkelingen:

- vergroten inhoud van een burgerwoning tot 750 m³;
- vergroten inhoud van een bedrijfswoning tot 750 m³;
- vergroten aantal m² bijgebouwen bij woning tot 100 m² in totaal;
- realisatie Ruimte voor ruimte woning(en);
- ontwikkeling ter realisatie van EHS compensatie;
- wijzigen bestemming naar Bos/Natuur en treffen bestemmingsregeling/aanleg voorzieningen die een fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden tot gevolg hebben;
- vestiging van of de splitsing in meerdere wooneenheden in monumentale/ karakteristieke/cultuurhistorisch waardevolle bebouwing;
- uitbreiding bestemmingsvlak wonen tot 1500 m²;
- herbouw woning binnen geldend bestemmingsvlak;
- wijziging bestemming agrarisch bedrijf (inclusief agrarisch verwant en agrarisch-technisch hulpbedrijf) of niet-agrarisch bedrijf met een omvang van minimaal 1 ha, in bestemming wonen of andere bestemming zoals horeca, niet-agrarisch bedrijf, maatschappelijke doeleinden of recreatie mits het bestemmingsvlak wordt verkleind tot maximaal 1500m², overtollige voormalige bedrijfsbebouwing wordt gesloopt en maximaal 200m² aan bijgebouwen/ voormalige bedrijfsbebouwing resteert;
- bed & breakfast en kleinschalige recreatieve nevenactiviteiten in/bij (bedrijfs)woning binnen vigerende bouwregeling (oppervlakte bijgebouwen) en binnen geldend bestemmingsvlak wonen of niet-agrarisch bedrijf tot een maximum van 200 m²;
- nevenactiviteiten en verbrede landbouwactiviteiten bij een agrarisch bedrijf of Wonen-VAB binnen bestaande bebouwingsmogelijkheden tot een maximum van 200 m²;
- aan huis gebonden beroep/bedrijf in/bij woning binnen geldende bouwregeling (oppervlakte bijgebouwen);
- ontheffing mantelzorg in/bij woning binnen geldende bouwregeling (oppervlakte bijgebouwen);
- ontheffing tijdelijke huisvesting seizoenarbeiders binnen geldende, bestaande bebouwing (dit mag niet leiden tot het ontstaan van een zelfstandige woonruimte);
- huisvesting reclasseringsjongeren op (agrarisch) bedrijf binnen geldende, bestaande bebouwing;
- toestaan tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen;
- verkoop van op het eigen (agrarisch) bedrijf vervaardigde producten (inclusief de verkoop van streek-eigen producten) tot een maximum van 200 m² binnen geldende bouwregeling bedrijfsbebouwing;
- omzetten van vrijkomende agrarische bedrijfswoning naar plattelandswoning;
- bouw van ooievaarsnesten;
- toestaan Bosman-molens tot 5 m.

Voor het overige behoren tot deze categorie:

- ontwikkelingen onder toepassing van de directe bouwmogelijkheden/bouwregels en gebruiksregels van een geldend bestemmingsplan;
- binnenplanse 10%-afwijking: kleine afwijkingen ten behoeve van hoogte en situering.

Tenzij de ontwikkeling concreet benoemd wordt in een andere categorie.

In het voormalige provinciale ruimtelijke beleid (Streekplan, Paraplunota ruimtelijke ordening) waren de hiervoor genoemde oppervlakte- en inhoudsmaten opgenomen als gangbare bovenmaten tot waar gemeenten de mogelijkheid kregen deze ruimtelijke ontwikkelingen te faciliteren. Het zou niet juist zijn voor deze mogelijkheden nu opeens een extra inspanning te eisen.

Categorie 2: landschappelijke inpassing

Tot deze categorie behoren in ieder geval de volgende concreet benoemde ontwikkelingen:

- minicampings met kleinschalige kampeergelegenheden tot een maximum van 25 mobiele kampeermiddelen;
- bed & breakfast en kleinschalige recreatieve nevenactiviteiten in/bij (bedrijfs)woning binnen vigerende bouwregeling (oppervlakte bijgebouwen) en binnen geldend bestemmingsvlak wonen of niet agrarisch bedrijf vanaf een oppervlakte van 200 m²;
- nevenactiviteiten en verbrede landbouwactiviteiten bij een agrarisch bedrijf binnen bestaande bebouwingsmogelijkheden vanaf 200 m²;
- vormverandering van een agrarisch bouwvlak of een bestemmingsvlak;
- paardenbakken aansluitend aan het bouwvlak;
- omschakeling van agrarische bedrijfsvoering (grondgebonden, intensief, overig niet-grondgebonden) zonder vergroting van het bouwvlak;
- voor zover de locatie is gelegen in het agrarisch gebied, als bedoeld in de Verordening ruimte: vergroten agrarisch bouwvlak tot 1,5 ha, of vergroting met differentiatievlak van maximaal 0,5 ha specifiek ten behoeve van opslag van ruwvoer;
- voor zover de locatie is gelegen in de groenblauwe mantel, als bedoeld in de Verordening ruimte: vergroten agrarisch bouwvlak tot 1 ha, of vergroting met differentiatievlak van maximaal 0,5 ha specifiek ten behoeve van opslag van ruwvoer;
- Wijziging bestemming agrarisch bedrijf (inclusief agrarisch verwant en agrarisch-technisch hulpbedrijf) of niet-agrarisch bedrijf in bestemming wonen of wonen met VAB aanduiding, of andere bestemming, zoals horeca, niet-agrarisch bedrijf, maatschappelijke doeleinden of recreatie, mits het bestemmingsvlak wordt verkleind tot maximaal 5000m², overtollige voormalige bedrijfsbebouwing wordt gesloopt en maximaal 500m² voormalige bedrijfsbebouwing resteert.

Bovenstaande opsomming is niet limitatief. Mits voorzien van een goede onderbouwing hiervan, kunnen ook andere ontwikkelingen tot deze categorie worden beschouwd.

Voor het overige behoren tot deze categorie alle ontwikkelingen welke mogelijk worden gemaakt via de (binnenplanse) afwijkingsbevoegdheid, tenzij de ontwikkeling concreet benoemd wordt in een andere categorie. Tevens kan in het bestemmingsplan bepaald worden dat een specifieke afwijking wel als categorie 3 behandeld moet worden.

Categorie 3: berekende kwaliteitsverbetering van het landschap

Tot deze categorie behoren alle ruimtelijke ontwikkelingen die niet onder categorie 1 of categorie 2 vallen; dit betreft onder andere de volgende ontwikkelingen:

- uitbreiding bestemmingsvlak Bedrijf, Wonen (>1500 m²), Horeca, Recreatie etc.;
- vergroten aantal m² bebouwing binnen Bedrijf, Recreatie, Horeca etc.;
- vergroten inhoud van een (agrarische) Bedrijfswoning boven 750 m³;
- vergroten inhoud van een burgerwoning boven 750m³;
- vergroten aantal m² bijgebouwen bij een woning groter dan 100 m²;
- nieuwbouw (eerste) bedrijfswoning.

Voor het overige behoren tot deze categorie alle ontwikkelingen welke mogelijk worden gemaakt via een wijzigingsplan of een bestemmingsplanherziening, tenzij de ontwikkeling concreet benoemd wordt in een andere categorie.

Notie mbt woningen via art. 8.2 / art. 9.2 Vr

Het realiseren van een woning op basis van artikel 8.2 en artikel 9.2 uit de Verordening ruimte, kwaliteitsverbetering in bebouwingsconcentraties binnen zoekgebied verstedelijking, is slechts toegestaan bij een kwaliteitsverbetering die gelijkwaardig is met de aanschaf van een ruimte-voor-ruimte

titel. De benodigde kwaliteitsverbetering kan op basis van de Verordening ruimte niet worden gebaseerd op een berekening van 20% van de bestemmingswinst.

De ontwikkeling is, conform bovenstaande beleid, aan te merken als een ontwikkeling in categorie 2 (vergroten agrarisch bouwvlak tot 1,5 ha). Hiervoor geldt een landschappelijke inpassing. Het landschappelijk inpassingsplan is als bijlage opgenomen. Deze kwaliteitsverbetering zal in de omgevingsvergunning worden geborgd als voorwaardelijke bepaling.

4.3.1 Defensie

Uit oogpunt van defensie kunnen er beperkingen gesteld worden aan ruimtelijke ontwikkelingen in een gebied. Belangrijke aandachtspunten met betrekking tot het defensiebelang zijn:

- Radarverstoringsgebieden;
- Obstakelbeheergebieden;
- Laagvliegroutes voor jachtvliegtuigen;
- Geluidszones voor militaire luchtvaartterreinen.

Het gehele plangebied is gelegen binnen het radarverstoringsgebied van een radar van de vliegbasis Volkel. Binnen dit gebied is het in beginsel niet toegestaan om hogere bebouwing op te richten dan 114 meter boven NAP. Indien er initiatieven zijn voor het oprichten van hogere bouwwerken of gebouwen, dan kan dit toegestaan worden als blijkt dat de radar niet onevenredig wordt verstoord. Dit kan door TNO worden berekend.

Dit bestemmingsplan voorziet echter nergens in bouw mogelijkheden tot een dergelijke hoogte. Daarmee is het belang van het radarverstoringsgebied binnen dit bestemmingsplan voldoende gewaarborgd. Bij een eventueel toekomstig initiatief voor een bouwwerk met een hoogte tot 114 meter boven NAP of hoger dient het defensiebelang nadrukkelijk betrokken te worden bij de aanvaardbaarheid van de ontwikkeling.

Voor het overige geldt dat het plangebied niet gelegen is binnen een obstakelbeheergebied, een laagvliegroute voor jachtvliegtuigen of een geluidzone voor militaire luchtvaartterreinen. Aan deze aspecten hoeft dan ook geen verdere aandacht besteed te worden.

4.3.2 Milieueffectrapportage (M.e.r.)

Op grond van het Besluit milieueffectrapportage, mede in relatie tot bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling, moet voor bepaalde projecten een m.e.r. worden gemaakt of een m.e.r.-beoordeling worden uitgevoerd.

Met een m.e.r. worden vooraf de milieugevolgen van een besluit in beeld gebracht.

Een plan dat betrekking heeft op activiteiten onder onderdeel D van de bijlage behorende bij het Besluit M.E.R. aandacht moet worden besteed aan m.e.r. Het komt erop neer dat voor elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteit(en) die beneden de drempelwaarden vallen uit de lijst onder onderdeel D, een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Voor deze toets, die dus een nieuw element is in de m.e.r.-regelgeving, wordt de term *vormvrije m.e.r.-beoordeling* gehanteerd. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan tot twee conclusies leiden:

- belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten: er is geen m.e.r.-beoordeling noodzakelijk;
- belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn niet uitgesloten: er moet een m.e.r.-beoordeling plaatsvinden of er kan direct worden gekozen voor m.e.r.

In de huidige aanvraag is sprake van het wijzigen van een installatie, zoals bedoeld in het Besluit m.e.r., voor het huisvesten van 1.395 gespeende biggen, 59 gaste en dragende zeugen en 1.080 vleesvarkens. Hiermee worden de, in de onderdelen C en D van de bijlage van het Besluit m.e.r., genoemde dieraantallen niet overschreden. Dit maakt dat een vormvrije m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is. Bij de vormvrije m.e.r.-aankomstnotitie is rekening gehouden met de in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling aangegeven criteria. Uit de vormvrije m.e.r.-beoordeling blijkt dat een M.E.R. niet noodzakelijk is. Het besluit is overeenkomstig genomen.

Hoofdstuk 5 Haalbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

De kosten voor zowel onderhavige procedure, als de kosten voor de realisering van het project zelf, zijn volledig voor rekening van de initiatiefnemer. Hiertoe is er door de gemeente een planschadeverhaalovereenkomst gesloten met de initiatiefnemer. De gemeente Oss hoeft geen gelden te reserveren. De economische uitvoerbaarheid is hierdoor aangetoond.

5.2 Inspraak

Het ontwerpbesluit heeft ingevolge de Inspraakverordening gemeente Oss 2007 en afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht met ingang van 4 februari 2021 gedurende zes weken voor iedereen ter inzage gelegen en is tegelijkertijd elektronisch beschikbaar gesteld via de gemeentelijke website en de landelijke website (ruimtelijkeplannen.nl). Hiervan is op 10 februari 2021 mededeling gedaan in het plaatselijke blad Oss Actueel en op de gemeentelijke website. Gedurende deze periode konden ingezetenen van de gemeente Oss en belanghebbenden hun reactie geven op het ontwerpbesluit. Het eindverslag van deze inspraak is als bijlage opgenomen bij deze toelichting.

5.3 Vooroverleg

Artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat 'het bestuursorgaan dat belast is met de voorbereiding van een omgevingsvergunning daarbij overleg pleegt met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn'. Ter uitvoering daarvan zijn de in dat artikel genoemde instanties in de gelegenheid gesteld om te reageren op het voorontwerp-omgevingsvergunning. Het eindverslag van dit vooroverleg is als bijlage opgenomen bij deze onderbouwing.